

KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI

SPRAWOZDANIE

KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

**z rocznego okresu działalności wraz z informacją o podstawowych
problemach radiofonii i telewizji**

WARSZAWA, *marzec 1995 r.*

SPIS TREŚCI

1. Podstawowe informacje o radzie i jej zadaniach	1
Kalendarium wydarzeń w okresie roku sprawozdawczego, które miały wpływ na pracę Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	6
2. Działalność prawotwórcza Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	10
3. Kształtowanie ładu w eterze	
Strategia Krajowej Rady w kształtowaniu ładu w eterze	13
Wyniki i doświadczenia pierwszego procesu koncesyjnego	16
Lista przyznanych koncesji telewizyjnych	18
Lista przyznanych koncesji radiowych	20
Radiofonia i telewizja katolicka	30
Nowy proces koncesyjny	36
Kształtowanie publicznego sektora radiofonii i telewizji	37
4. Telewizja kablowa i satelitarna	
Rejestracja programów rozprowadzanych w sieciach kablowych	40
Koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych	41
Telewizja satelitarna	52
5. Nadzór nad nadawcami	
Monitorowanie nadawców publicznych	53
Monitorowanie nadawców prywatnych	55
Stacje kościelne	55
Monitorowanie działalności reklamowej nadawców	56
6. Skargi i wnioski	57
Tematy korespondencji dotyczącej radia	58
Tematy korespondencji dotyczącej telewizji	59
Skargi na TVP za obrazanie uczuć religijnych, nadawanie treści o charakterze demoralizującym	60
Korespondencja z Biurem Rzecznika Praw Obywatelskich	61
Korespondencja od osób prywatnych	61
Stanowiska Krajowej Rady	62

7. Udział w pracach ustawodawczych parlamentu	63
8. Działalność międzynarodowa Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	64
9. Budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w 1994 r.	67
10. Strategiczne wyzwania przyszłości.	
Radiofonia	70
Telewizja	71
Telewizja kablowa	72

ZAŁĄCZNIKI

I.

- A. Jednostki podległe i nadzorowane przez Przewodniczącego KRRiT
- B. Informacje o abonentach radiowych i telewizyjnych
- C. Informacje o opłatach abonamentowych i ich podziale między spółki publicznej radiofonii i telewizji
- D. Opinia publiczna o Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji
- E. Rozporządzenia KRRiT
- F. Oświadczenia KRRiT
- G. Ogłoszenie KRRiT z dnia 25 lutego 1995 r.
- H. Mapy przedstawiające położenie i zasięgi stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych

II. Komplet uchwał KRRiT 1994 rok. (w trzech częściach)

III Komplet uchwał KRRiT 1995 rok

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O RADZIE I JEJ ZADANIACH

1.1 Ustawa o radiofonii i telewizji z dnia 29 grudnia 1992 r. (Dz. U. Nr. 7, poz. 34) w art. 5 powołuje Krajową Radę Radiofonii i Telewizji jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji, natomiast w art. 6 ust 2 określa jej szczegółowe zadania w sposób następujący:

- 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 2) określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez nadawców,
- 3) podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów;
- 4) sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców,
- 5) organizowanie badań treści i odbioru programów radiowych i telewizyjnych,
- 6) określanie opłat abonamentowych, opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru,
- 7) opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji,
- 8) inicjowanie postępu naukowo-technicznego i kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 9) organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 10) współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów oraz nadawców programów radiowych i telewizyjnych.

W okresie objętym sprawozdaniem, Krajowa Rada realizowała aktywną działalność praktycznie we wszystkich tych dziedzinach, rozwijając kierunki pracy rozpoczętej w pierwszym

roku i jednocześnie przenosząc punkt ciężkości na nowe dziedziny, charakterystyczne dla nowego etapu kształtowania polskiego ładu w eterze.

1.2 W pierwszym okresie działalności (1993/1994) akcent z natury rzeczy musiał paść przede wszystkim na:

- udział we **wstępnym projektowaniu** polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- aktywną współpracę w tworzeniu planu zagospodarowania częstotliwości;
- określanie warunków prowadzenia działalności przez nadawców;
- udział w przekształcaniu p.j.o. PRiTV w spółki publicznej radiofonii i telewizji;
- przygotowanie i rozpoczęcie **pierwszego procesu koncesyjnego**,
oraz rozpoczęcie działalności we wszystkich innych dziedzinach.

W drugim okresie (1994/1995) prace koncentrowały się na:

- podjęciu **praktycznie wszystkich rozstrzygnięć w sprawach koncesji** w ramach rozpoczętego procesu koncesyjnego (z wyjątkiem udzielonej 1 marca 1994 r. koncesji na rozpowszechnianie ogólnopolskiego programu telewizyjnego), w tym na stworzeniu rozbudowanego sektora radiostacji kościelnych;
- udziale w uregulowaniu prawnego statusu nadawców działających bez koncesji i w likwidowaniu stacji nielegalnych;
- rozpoczęciu **nadzorowania działalności nadawców** i monitorowania ich programów, w celu zapewnienia przestrzegania przepisów prawa;
- współpracy z nadawcami publicznymi w zakresie ich przekształceń, rozdziału wpływów z opłat abonamentowych oraz zaspokojeniu, w miarę możliwości, ich potrzeb w dziedzinie częstotliwości potrzebnych do realizacji ustawowego wymogu objęcia całego terenu kraju zasięgiem programów ogólnokrajowych;
- współpracy w rozwoju polskiej kinematografii, sektora producentów prywatnych i innych dziedzin przemysłu audiowizualnego na zasadach służących promowaniu polskiej twórczości i kulturze;
- rozwoju współpracy międzynarodowej sprzyjającej wprowadzaniu Polski do struktur europejskich, nawiązywaniu kontaktów z instytucjami i organizacjami działającymi w dziedzinie radiofonii i telewizji, uzyskiwaniu wiedzy i możliwości szkolenia dla pracowników Biura KRRiT w zakresie kompetencji zawodowych.

Realizując te zadania Krajowa Rada uzyskała pomoc i współpracę m.in. ze strony Urzędu Rady Ministrów, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Łączności, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej.

1.3 Z czasem coraz ważniejsze staną się:

- współpraca z nadawcami i ciągły nadzór nad ich działalnością;
- kontrolowanie żywiołowych procesów przekształcania się rynku w efekcie konkurencji, koncentracji kapitału, wkraczania kapitału zagranicznego i wypierania z rynku słabszych partnerów a także powstających już przypadków **nielegalnego wtórnego obrotu koncesjami czy zmiany warunków koncesji bez uzyskania zgody Krajowej Rady;**
- śledzenie procesów integracji między różnymi sektorami przemysłu audiowizualnego oraz w obrębie środków masowego przekazu w ogóle, w celu **zapobiegania praktykom monopolistycznym;**
- śledzenie postępującej integracji radiodifuzji, telekomunikacji i informatyki oraz dostosowywanie kierunków polityki państwa i przepisów prawa do stale zmieniającej się sytuacji w tej dziedzinie;
- reagowanie na stały wzrost - dzięki postępowi techniki (cyfryzacja i kompresja sygnału, rozwój nowych technik) - liczby programów radiowych i telewizyjnych rozpowszechnianych na użytek odbiorców polskich., jak również wszelkich usług oferowanych odbiorcom dzięki upowszechnianiu się technik interaktywnych i multimedialnych.

Procesy te wymagać będą zapewne **nowelizacji** ustawy o radiofonii i telewizji oraz innych ustaw i przepisów, a także **ciągłej zmiany prawnych warunków działania wszystkich podmiotów obecnych na rynku audiowizualnym.**

Zmieniające się warunki (liczba częstotliwości, moc i lokalizacja nadajników, struktura kapitałowa itp.) działalności nadawców powodować będą ich **wnioski o rewizję i uaktualnienie warunków udzielonych im koncesji.** Postęp w opracowywaniu planu zagospodarowania widma częstotliwości oraz w uzgodnieniach międzynarodowych umożliwi w dającej się przewidzieć przyszłości **dalsze procesy koncesyjne.** Za kilka lat wygasną pierwsze koncesje (w tym w 2000 r. koncesje na rozpowszechnianie programów radiowych w zakresie fal ultrakrótkich 66-74 MHz w związku z przejściem na wyższy zakres fal ultrakrótkich) i potrzebny będzie **stały, powtarzalny w perspektywie wielu lat** proces przedstawiania ich w publicznej ofercie w celu udzielenia ich na kolejny okres ustawowy.

1.4

Zgodnie z art. 48 ust. 3, art. 50 i art. 51 ust. 6, przedmiotem **stałej troski** Krajowej Rady jest poziom i sposób podziału opłat abonamentowych między jednostki publicznej radiofonii i telewizji. W rozporządzeniu z 28 października 1994 r. Rada ustaliła nowy poziom opłat abonamentowych i tryb ich uiszczania. Ze względu na określony w art. 50 ust. 3 obowiązek Krajowej Rady **niezwłocznego** przekazywania jednostkom publicznej radiofonii i telewizji należnych im udziałów we wpływach z opłat abonamentowych, sprawa ta była w ciągu 1994 r. i w ciągu dwóch pierwszych miesięcy 1995 r. przedmiotem **20 odrębnych uchwał** Krajowej Rady, dokonanych na podstawie **ciągłej analizy** sytuacji finansowej i potrzeb wszystkich tych jednostek.

1.5 Rada przyjęła i realizowała, zgodnie z ustawą, następujące **priorytety**:

1. stworzenie **na użytek polskich radiosłuchaczy i telewidzów** na tyle bogatej i różnicowanej oferty programowej na ile pozwala **wczesny etap** rozwoju zdemonopolizowanego systemu radia i telewizji oraz warunki techniczne i rynkowe;
2. ochronę **niezależnej, wolnej od ingerencji czynników politycznych, telewizji i radiofonii publicznej**, utrzymującej się z opłat obywateli i realizującej ich prawo do informacji, korzystania z oświaty i dorobku nauki, dostępu do dóbr kultury, sztuki i rozrywki. Kontynuowano starania o to, by publiczny charakter Telewizji Polskiej S.A. obejmował **współpracę z instytucjami państwa oraz reprezentacjami społeczeństwa, przy zachowaniu własnej bezstronności i autonomii**, w celu umożliwienia bezpośredniego przedstawiania społeczeństwu swojej działalności i stanowisk oraz **związania działalności programowej TVP S.A. z uogólnionym interesem całego społeczeństwa**. Nadawcy publiczni powinni być podstawowym źródłem wiedzy obywateli o zmianach ustrojowych, a zatem być **elementem stabilizującym system polityczny**.
3. **zakończenie pierwszego i rozpoczęcie drugiego procesu koncesyjnego w oparciu o zasadę legalizmu**, z promocją polskiego kapitału i wykorzystaniem dorobku polskich środowisk twórczych, rodzimego potencjału produkcyjnego: telewizyjnego i filmowego, przyjmując za główne zadanie **utworzenie obok jednej, silnej, ogólnopolskiej sieci telewizji prywatnej** (możliwości techniczne i rynkowe nie pozwalają dziś na więcej takich sieci), **kilku ogólnokrajowych sieci radiowych, ponadregionalnych sieci telewizyjnych oraz maksymalne promowanie lokalnych inicjatyw radiowych - natomiast telewizyjnych tam, gdzie pozwalają na to warunki ekonomiczne**;
4. zapewnienie warunków **otwartej konkurencji** na rynku radiowym i telewizyjnym;
5. rozwój **norm i kryteriów demokratycznego, pluralistycznego i wolnego przekazu informacji i opinii** w mediach elektronicznych, nadzorowanego przez suwerenny organ konstytucyjny.
6. upowszechnianie świadomości **prawnych, technicznych i ekonomicznych** zasad i uwarunkowań działalności radiowej i telewizyjnej w Polsce oraz potrzeby ich przestrzegania, a także **zakresu rzeczywistych kompetencji i odpowiedzialności** samej Krajowej Rady, traktowanej w **sposób całkowicie nieuzasadniony przepisami prawa** jako organ bezpośrednio zarządzający nadawcami publicznymi i ponoszący bezpośrednią odpowiedzialność za ich codzienną działalność.

1.6 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dążyła, mimo licznych zakłóceń jej pracy, do oparcia swojej pracy na następujących zasadach:

1. **kolegialność** pracy i podejmowania decyzji przy założeniu merytorycznego podziału pracy i kompetencji między wszystkich członków Rady;
2. **jawność** pracy, realizowana przez stałe, publiczne prezentacje problemów rozwiązywanych przez Radę;
3. **niezawisłość** postępowania i rozstrzygnięć, podejmowanych w granicach prawa, a niezależnych od pozaprawnych i pozamerytorycznych nacisków;

4. **współdziałanie** z innymi organami Państwa i inspirowanie wspólnych działań, porządkujących sferę radiofonii i telewizji oraz projektujących politykę Państwa na tym polu a także ze wszystkimi organizacjami i środowiskami objętymi skutkami działalności Krajowej Rady, w celu poznawania ich stanowiska oraz uzyskiwania ich zrozumienia i poparcia dla prac Rady;
5. kierowanie się zasadami **demokracji i pluralizmu** oraz budowy i ochrony radiofonii i telewizji, otwartej i opartej na samodzielności nadawców;
6. **dbałość o najwyższy, możliwy poziom programów** radiowych i telewizyjnych, które winny realizować cele ustawowe, spełniać oczekiwania społeczne i chronić interes Państwa, a także powstrzymywanie tendencji nadmiernej komercjalizacji radiofonii i telewizji publicznej;
7. **przeciwdziałanie powstawaniu monopolu** na rynku mediów (art. 36 ust.2 pkt. 2);
8. dbałość o zachowanie i rozwijanie w programach nadawców radiowych i telewizyjnych **wartości kultury i tradycji narodowej** oraz **dorobku kultury światowej**;
9. podnoszenie poziomu **etyki zawodowej dziennikarzy** oraz **profesjonalizmu nadawców i producentów**.

Zasady te Rada realizowała we wszystkich działaniach normatywnych, kontrolnych i w polityce kadrowej.

1.7 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji napotkała w ciągu ostatniego roku m.in. następujące problemy:

1. Rada stała się, w sposób nie znajdujący uzasadnienia w jej działalności, przedmiotem **ataków o podłożu politycznym** oraz **wynikających z walki konkurencyjnej pomiędzy różnymi wnioskodawcami, dysponującymi prasą, zdolnymi zmobilizować na swoją rzecz kręgi polityczne i opiniotwórcze** oraz **korzystającymi z każdej możliwości, by decyzje Krajowej Rady zaskarżać do NSA**. Wraz z dwukrotną zmianą przewodniczącego Rady i wymianą trzech członków, doprowadziło to do zaburzenia i okresów spowolnienia pracy Rady oraz do poświęcenia przez nią bardzo wiele czasu i wysiłku na sprawy pozamerytoryczne - **kosztem tempa wykonywania swoich ustawowych obowiązków**,
2. w kraju działało **bez zezwolenia wielu** nielegalnych nadawców radiowych oraz **kilkunastu telewizyjnych (w tym zwłaszcza sieć Polonia 1) - nie respektujących w swej działalności programowej, technicznej, gospodarczej żadnych przepisów prawa**. Nadawcy nielegalni korzystali z częstotliwości radiowych i telewizyjnych, zajmowanych **sprzecznie z zasadami ustawy o łączności** poza realną kontrolą resortu łączności i innych organów Państwa.
3. nadal brak jest pełnego **planu zagospodarowania widma częstotliwości**, opracowanego przez resort łączności, co stanowiło i stanowi główną przeszkodę procesu koncesyjnego.
4. przebieg pierwszego procesu koncesyjnego został poważnie zakłócony - niezależnie od uwarunkowań zewnętrznych - przez **brak przygotowania wnioskodawców do sprostania wymogom prawnym, ekonomicznym i administracyjnym**, jakie postawiły przed nimi procedury zastosowane przez Krajową Radę na mocy art. 35 i 36 u.r.t, w celu pełnej realizacji celów ustawowych i udzielenia koncesji najlepszym nadawcom. Spowodowało to **poważne przedłużenie postępowania (patrz poniżej)**;

5. koncesjonowani nadawcy prywatni często utrudniają współpracę z Krajową Radą, co znacznie ogranicza możliwość efektywnego ich nadzorowania. Wśród nadawców publicznych, zwłaszcza TVP S.A. nie przywiązywała dostatecznej wagi do utrzymywania kontaktów i przepływu informacji z Krajową Radą.

1.8 Kalendarium wydarzeń w okresie roku sprawozdawczego, które miały wpływ na pracę Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Marzec 1994 r.

Senacka Komisja Kultury, Środków Przekazu, Wychowania Fizycznego i Sportu jednomyślnie rekomenduje przyjęcie sprawozdania Krajowej Rady.

Kwiecień 1994 r.

Sejmowa Komisja Kultury i Środków Przekazu rozpatruje sprawozdanie KRRiT z rocznego okresu działalności. Komisja postanawia odłożyć sformułowanie opinii do czasu ustalenia przez Trybunału Konstytucyjny wykładni art. 7 ust. 6 pkt. 4 u.r.t.

Polskie Konsorcjum Telewizyjne TV-7, Antena 1, sieć Polonia 1 oraz spółka Wita Ziemowita Janowskiego zaskarżają do NSA decyzję KRRiT w sprawie udzielenia POLSAT-owi koncesji na rozpowszechnianie ogólnokrajowego programu telewizyjnego.

10 maja 1994 r.

Trybunał Konstytucyjny podejmuje uchwałę dokonującą powszechnie obowiązującej wykładni art. 7 ust. 2 u.r.t. (Dz.U. 1994 r. Nr 62, poz. 264), zgodnie z którą nie stanowi on podstawy do odwołania Przewodniczącego KRRiT. W uzasadnieniu Trybunał Konstytucyjny wyraża pogląd, że odwołanie członka Krajowej Rady z powodu rażącego naruszenia przepisów ustawy może nastąpić jedynie po stwierdzeniu takiego rażącego naruszenia przez właściwy organ (np. przez Trybunał Stanu), jak również, że organ odwołujący Przewodniczącego KRRiT nie może jednocześnie pozostawić go w składzie Rady.

31 maja 1994 r.

Ryszard Bender składa na ręce Prezydenta RP rezygnację z funkcji Przewodniczącego KRRiT

1 czerwca 1994 r.

Prezydent RP nie przyjmuje rezygnacji Ryszarda Bendera powołując się na dokonaną przez Trybunał Konstytucyjny wykładnię art. 7 ust. 6 u.r.t. i stwierdzając, że nie można zrezygnować z funkcji Przewodniczącego pozostając jednocześnie członkiem Rady.

9 czerwca 1994 r.

Sejmowa Komisja Kultury i Środków Przekazu pozytywnie opiniuje sprawozdanie KRRiT i rekomenduje przyjęcie go przez Sejm.

11 czerwca 1994 r.

Grupa posłów Unii Pracy składa do łaski marszałkowskiej projekt nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji; dotyczy on m.in trybu powoływania przewodniczącego Rady (wybór przez samych członków); zakazu łączenia członkostwa w Radzie z mandatem posła lub senatora.

W trakcie dyskusji nad nowelizacją zgłoszone zostały z różnych stron m.in. wnioski:

- zwiększenia liczby członków powoływanych do Rady przez Sejm do 6 a zmniejszenia liczby członków powoływanych przez Prezydenta RP do 1;

- czasowego podniesienia liczby członków KRRiT do 11;

- różnie określające przyczyny, dla których przewodniczącego Rady może odwołać Prezydent RP a członków Rady organy uprawnione do ich powoływania;

- przepisy określające wysokość wynagrodzenia członków Rady;

1 lipca 1994 r.

Prezydent RP opowiada się za odrzuceniem sprawozdania Krajowej Rady.

Senat odrzuca sprawozdanie KRRiT

2 lipca 1994 r.

Sejm przyjmuje sprawozdanie KRRiT stosunkiem głosów 255 (za) do 16 (przeciw) przy 41 wstrzymujących się.

22 lipca 1994 r.

Ryszard Bender rezygnuje z funkcji przewodniczącego i członkostwa w KRRiT.

23 lipca 1994 r.

Prezydent RP powołuje Janusza Zaorskiego na członka KRRiT i na funkcję jej przewodniczącego.

5 sierpnia 1994 r.

NSA wydaje postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania koncesji POLSAT-u.

19 września 1994 r.

Rozprawa w NSA w sprawie koncesji POLSAT-u.

22 września 1994 r.

NSA ogłasza ustne orzeczenie oddalające skargi w sprawie decyzji koncesyjnej dotyczącej POLSAT-u. NSA oddała większość zarzutów skarg, stwierdzając, że część punktu XIII koncesji, przewidującego przyznanie POLSAT-owi dodatkowych kanałów nie objętych publicznym ogłoszeniem z dn. 28 czerwca 1993 nie ma podstawy prawnej.

24 września 1994 r.

Prezydent RP odwołuje Marka Markiewicza i Macieja Hłowieckiego za „rażące naruszenie ustawy” przy udzielaniu koncesji POLSAT-owi.

KRRiT ogłasza oświadczenie, że wyrok NSA nie stworzył podstawy do odwoływania członków Krajowej Rady

27 września 1994 r.

Prezydent RP powołuje gen. Henryka Andrackiego i mec. Tomasza Kwiatkowskiego na członków KRRiT.

7 października 1994 r.

NSA ogłasza pisemne uzasadnienie orzeczenia z dn. 22 września 1994 r., z którego wynika, że stwierdzenie nieważności części koncesji dla POLSAT-u nastąpiło z powodu braku podstawy prawnej a nie z rażącego naruszenia prawa.

8 października 1994 r.

Sejm odsyła do Komisji Ustawodawczej i Komisji Kultury i Środków Przekazu projekt nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji..

11 października 1994 r.

Sejm przyjmuje uchwałę, w której stwierdza m.in., że działania Prezydenta Wałęsy naruszające niezależność KRRiT destabilizują porządek konstytucyjny.

26 października 1994 r.

Sejmowa Komisja Kultury i Środków Przekazu zwraca się do Sejmu z wnioskiem o powołanie komisji śledczej mającej zbadać, czy działalność Janusza Zaorskiego, przewodniczącego KRRiT, jest zgodna z prawem.

1 grudnia 1994 r.

Marszałek Sejmu Józef Oleksy informuje o wycofaniu projektu powołania komisji nadzwyczajnej do zbadania zgodności z prawem działań Przewodniczącego KRRiT „wobec ustania przyczyn, dla których wniesiono tę inicjatywę”.

1 marca 1995 r.

Sejm rozpatruje projekt nowelizacji u.r.t. i w wyniku kontrowersji m.in. co do nowego trybu powoływania przewodniczącego KRRiT ponownie odsyła projekt do komisji.

2. DZIAŁALNOŚĆ PRAWOTWÓRCZA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

2.1 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uzyskała w ustawie o radiofonii i telewizji szereg upoważnień do wydawania aktów wykonawczych w formie rozporządzeń lub uchwał. Ustawa zawiera łącznie 15 upoważnień, z czego 11 dotyczy przepisów powszechnie obowiązujących, wydawanych w formie rozporządzenia. Osiem delegacji do wydania rozporządzeń ma charakter obligatoryjny, natomiast pozostałe mają charakter fakultatywny. Pozostałe delegacje, odnoszące się do spraw związanych z działalnością jednostek publicznej radiofonii i telewizji, były z zasady wykonywane w formie uchwał Krajowej Rady.

2.2 Akty prawotwórcze Rady nie podlegają procesowi uzgodnień w ramach administracji centralnej. Mając jednak na celu harmonizację działalności prawotwórczej Rady z polityką innych naczelnych organów państwowych, których właściwość obejmuje sprawy związane z radiofonią i telewizją, przyjęto **zasadę występowania o opinię tych organów do poszczególnych projektów aktów wykonawczych**. Rada projektowała poszczególne regulacje wykonawcze zasięgając **opinii środowisk i organizacji działających w dziedzinie środków masowego przekazu oraz produkcji audiowizualnej**, w tym nadawców radiowych i telewizyjnych, środowisk naukowych, ekspertów z danych dziedzin itp. Rada uczestniczyła poprzez swoich przedstawicieli w pracach odpowiednich komisji parlamentarnych, rozpatrujących projekty ustaw dotyczące środków masowego przekazu. Rada udzielała opinii w sprawach projektów aktów prawnych przygotowywanych przez naczelne organy administracji, o ile dotyczyły one bezpośrednio lub pośrednio spraw radiofonii i telewizji.

2.3 W okresie objętym sprawozdaniem, Krajowa Rada przygotowała i wydała następujące rozporządzenia (patrz „Załączniki”):

- 1) rozporządzenie KRRiT z 13 maja 1994 r. w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych (Dz.U. Nr 74, poz. 335),

- 2) rozporządzenie KRRiT z 19 maja 1994 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych (Dz.U. Nr. 69, poz. 304),
- 3) rozporządzenie KRRiT z 28 października 1994 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz.U. Nr 130, poz. 656),
- 4) rozporządzenie KRRiT z 21 listopada 1994 r. w sprawie szczególnych zasad rozpowszechniania przez radio i telewizję audycji, które mogą zagrażać psychicznemu, uczuciowemu lub fizycznemu rozwojowi dzieci i młodzieży (Dz. U. Nr 20).

2.4 Rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych podjęto na podstawie art. 23 ust. 3 u.r.t w celu zapewnienia partiom i organizacjom zawodowym oraz pracodawcom minimum dostępu do anteny w celu prezentowania swoich poglądów i stanowisk. Ma to służyć m.in. realizacji zadań publicznego radia i telewizji określonych w art. 21 ust. 2 pkt. 3 i 4. W trakcie opracowywania projektu rozporządzenia Krajowa Rada przeprowadziła liczne konsultacje z partiami politycznymi oraz nadawcami. Przyjęte rozwiązania zapewniają dostęp do anteny wszystkim partiom i organizacjom, które w wyborach powszechnych uzyskały co najmniej 400 000 głosów, niezależnie od tego, czy wprowadziły swoich przedstawicieli do parlamentu, czy też nie. W TVP S.A. rozporządzenie zaowocowało wprowadzeniem na antenę audycji „Forum”, która cieszy się dużą popularnością.

Niezależnie od takich audycji, rozporządzenie nakłada na nadawców publicznych ogólny obowiązek rzetelnego przedstawiania w audycjach informacyjnych oraz poddawania analizie i dyskusji w audycjach publicystycznych stanowisk zajmowanych przez partie i organizacje.

2.5 Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych realizuje dyspozycję art. 40 ust. 2 u.r.t., który przyznaje Krajowej Radzie kompetencję określania w porozumieniu z Ministrem Finansów opłat przy uwzględnieniu charakteru poszczególnych nadawców i ich programów. Wynika ono z uznania szczególnego charakteru stacji katolickich jako niekomercyjnych nadawców prywatnych (por. paragraf 3.1) i konieczności określenia opłat na poziomie dostosowanym do możliwości nadawców, którzy całkowicie lub częściowo rezygnując z dochodów reklamowych nie są w stanie wnieść opłaty w pełnej wysokości.

2.6 Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych wprowadza zmiany stawek opłat abonamentowych i zwolnień z opłat osób po ukończeniu 75 roku życia. Art. 48 ust. 3 u.r.t. upoważnia Krajową Radę do przyznania, ze względów społecznych, niektórym kategoriom osób zniżek lub zwolnień z opłat abonamentowych.

2.7 Rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rozpowszechniania przez radio i telewizję audycji, które mogą zagrażać psychicznemu, uczuciowemu lub fizycznemu rozwojowi dzieci i młodzieży przyjęte zostało na podstawie art. 18 ust. 4 u.r.t.. Zmierza ono - w zgodzie z art. 7 ust. 2 Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej, do której Polska przystąpiła w 1990 r. - do ograniczenia emisji audycji, które mogą zagrażać psychicznemu, uczuciowemu lub fizycznemu rozwojowi dzieci. Dotyczy to w szczególności audycji ukazujących brutalność i przemoc; audycji zawierających zwroty, słowa i gesty wulgarne, audycji drastycznie naruszających obyczajowość przez pornografię; oraz audycji upowszechniających metody i instruktaż działań przestępczych.

Rozporządzenie zobowiązuje nadawców do opracowania wewnętrznych regulaminów określających zasady przygotowywania i kwalifikowania do rozpowszechniania tego typu audycji.

Ze względu na kontrowersyjny i niejednoznaczny charakter tej problematyki, Krajowa Rada poprzedziła przygotowanie rozporządzenia konferencją naukową na jej temat. Zamierza również prowadzić periodyczne badania jakościowe i ankietowe na temat zakresu społecznego przyzwolenia na przemoc i seks na ekranie telewizyjnym oraz społecznego rozumienia kategorii używanych dla określenia typów treści mogących zagrażać rozwojowi dzieci. Pozwoli to sprecyzować kryteria oceny działalności nadawców zgodne ze społecznym odczuciem tej problematyki.

2.8 Krajowa Rada opiniuje projekty przystąpienia do konwencji i umów międzynarodowych w zakresie radiofonii i telewizji oraz współpracy w sektorze audiowizualnym. Przedstawiciele Krajowej Rady biorą udział w pracach ciał i organów Rady Europy, przyczyniając się do formułowania dokumentów, które określają normy i zasady o zasięgu europejskim.

2.9 W trosce o kształtowanie norm działalności programowej związanej z okresem poprzedzającym wybory, Krajowa Rada przyjęła w dn. 6 marca 1995 r. „Stanowisko w sprawie działalności nadawców w okresie poprzedzającym wybory” (patrz „Załączniki”). Nie ma ono mocy obowiązującej, jednak wyznacza pewien standard działalności informacyjnej i publicystycznej, który będzie pomocny nadawcom poszukującym wytycznych w profesjonalnej działalności programowej mającej służyć odbiorcom pomocą w okresie wyborczym.

3. KSZTAŁTOWANIE ŁADU W ETERZE

Strategia Krajowej Rady w kształtowaniu ładu w eterze

3.1 Tworzenie ładu w eterze wymaga:

A. Objęcia regulacją prawną i kompetencjami organów Państwa polskiego wszystkich programów rozpowszechnianych lub rozprawdzanych na terenie kraju, w tym programów przeznaczonych dla widzów polskich a nadawanych spoza terytorium kraju (w tym przypadku - w granicach dopuszczalnych ze względu na uregulowania międzynarodowe i **bez ograniczania prawa do otrzymywania i przekazywania informacji i idei, na warunkach określonych w art. 10 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności**).

W tym celu Krajowa Rada:

(1) zajęła w oświadczeniu z 21 lipca 1994 r. stanowisko, że **„nie może istnieć na obszarze Polski działalność radiowa i telewizyjna (adresowana do mieszkańców kraju) wyłączona spod regulacji prawnej i kompetencji organów Państwa”**;

(2) wyjaśniła w oświadczeniu z dn. 2 grudnia 1994 r., że **jedyną podstawą do legalnego rozpowszechniania programu radiowego lub telewizyjnego jest koncesja**;

(3) po analizie francuskich, belgijskich i niemieckich przepisów określających warunki wprowadzania programów satelitarnych do sieci kablowych na podstawie koncesji, zgody właściwych organów państwowych lub zawartych z nimi umów określających wymogi programowe - przedstawiła sejmowej podkomisji ds. nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji propozycję uzupełnienia art. 44 o ustęp w brzmieniu **„Krajowa Rada uwzględniając charakter poszczególnych programów może określić, w drodze rozporządzenia, zakres wymogów, o których mowa w art. 13 ust. 3, w art. 15 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. nr 35 z 1982 r., poz. 230) oraz w art. 4 ust. 2 ustawy o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym (Dz.U. 105 z 1991 r., poz. 452, z późniejszymi zmianami), dla programów telewizyjnych rozprawdzanych w sieciach kablowych, przeznaczonych przez nadawców zagranicznych dla odbiorców w kraju”**;

(4) skierowała do Stałego Komitetu Rady Europy ds. Telewizji Ponadgranicznej prośbę o wykładnię Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej w tym zakresie;

(5) przy współpracy i pomocy Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Łączności i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych doprowadziła do zlikwidowania sieci nielegalnych stacji telewizyjnych POLONIA 1.

B. Opracowania planu zagospodarowania widma częstotliwości.

Krajowa Rada aktywnie współpracuje w tym zakresie z Ministerstwem Łączności i Państwową Agencją Radiokomunikacyjną, które ponoszą główną odpowiedzialność za tę sprawę. Przedstawiciel KRRiT uczestniczy w pracach Krajowej Rady ds. Gospodarki Częstotliwościowej. Przygotowywane jest spotkanie z przedstawicielami odnośnych władz niemieckich w celu uzgodnienia sposobu wykorzystania częstotliwości możliwych do wykorzystania na terenach sąsiadujących z zachodnią granicą Polski.

C. Określenia charakteru podmiotów działających na polskim rynku radiowym i telewizyjnym oraz wynikających z niego warunków i wymogów stawianych tym podmiotom.

Ustawa o radiofonii różnicuje wymogi stawiane nadawcom publicznym i działającym na podstawie koncesji, ale dopuszcza też stawianie tym nadawcom różnych wymogów programowych w zależności od charakteru programu, który rozpowszechniają (patrz. art. 15). W art. 40 ust. 2 dopuszcza też różnicowanie opłat za udzielenie koncesji w zależności od „charakteru poszczególnych nadawców i ich programów”.

W wyniku rozmów z przedstawicielami Episkopatu zdefiniowano wspólnie pojęcie **radiostacji kościelnej** (należącej do kościelnej jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy o stosunku państwa do Kościoła katolickiego w RP). Niezależnie od zróżnicowania opłat wprowadzonego w rozporządzeniu z 3 czerwca 1993 r. w sprawie opłat za udzielenie koncesji, rozwój radiofonii katolickiej wskazał na konieczność uznania faktu powstania nowej kategorii **niekomercyjnych nadawców działających na podstawie koncesji**. Znalazło to odzwierciedlenie w znowelizowanym rozporządzeniu z dn. 19 maja 1994 r. w sprawie opłat za udzielenie koncesji, przewidującym radykalne obniżenie opłat w przypadku programów nie zawierających reklam i audycji sponsorowanych (do 20%), lub przeznaczających na reklamę nie więcej niż 2% dziennego czasu nadawania i nie więcej niż 1,5 minuty w ciągu godziny (do 50%).

Strona kościelna skierowała do Krajowej Rady wnioski o rozpatrzenie możliwości wprowadzenia pojęcia "radiostacji społecznej" - **niekomercyjnej, spełniającej niektóre zadania ogólnospołeczne analogiczne do radiofonii i telewizji publicznej (np. stacji należących do fundacji charytatywnych, radiostacji harcerskich lub należących do Kościołów różnych wyznań itp.)**. Powinno to, zdaniem strony kościelnej, mieć konsekwencje w wysokości pobieranych od tej kategorii stacji opłat (koncesyjnej i radiokomunikacyjnej) i umożliwiać powstanie i działanie stacji, których celem nie jest zysk, ale określona misja społeczna, edukacyjna i moralna. KRRiT dostrzega zasadność takiej kwalifikacji "stacji społecznych". Rozwiązanie tego problemu wymagałoby jednak nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada wspiera również rozwój **niezależnych producentów filmowych i telewizyjnych**, jako **istotnych podmiotów** rynku radiowego i telewizyjnego, uznając, że leży to w interesie demokratycznego systemu mediów, kultury polskiej i rodzimego przemysłu audiowizualnego. Dała temu wyraz w trakcie spotkania z Zarządem Stowarzyszenia Niezależnych Producentów Filmowych i Telewizyjnych w styczniu 1995 r., wyrażając poparcie dla postulatu Stowarzyszenia, by w trakcie nowelizacji u.r.t. minimalny udział audycji wyprodukowanych przez producentów innych niż nadawca został określony w art. 15 ust. 2 u.r.t. na co najmniej 15%.

D. Ustalenia liczby nadawców, charakteru programów przez nich rozpowszechnianych, relacji i warunków konkurencji między nimi.

Najwłaściwszą przesłanką dla uregulowań w dziedzinie komunikacji społecznej jest zasada **wolności**. Podczas pierwszego procesu koncesyjnego Krajowa Rada udostępniła wszystkie dostępne na tym etapie częstotliwości, dążąc do stworzenia zarówno silnej konkurencji dla monopolistycznych dotąd ogólnokrajowych nadawców publicznych, jak i największej możliwej liczby autonomicznych względem siebie stacji radiowych i telewizyjnych.

Obiektywne uwarunkowania działalności radiowej i telewizyjnej (w tym ograniczenia częstotliwościowe i rynkowe) wymagają przy tym realizowania **starannie przemyślanej polityki** w zakresie tworzenia ładu w eterze, zgodnie z art. 35, 36 i 37 u.r.t. , które ustanawiają różne prawne, ekonomiczne, programowe i techniczne kryteria oraz wymogi oceny wniosków i udzielania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych. Jak wykazały doświadczenia pierwszego procesu koncesyjnego (patrz poniżej), owe uwarunkowania zarówno uniemożliwiły przyznanie wszystkich częstotliwości, jak i zagrażają koncesjonowanym już nadawcom, którzy mogą okazać się **niezdolni do sprostania ekonomicznym wymogom** prowadzenia działalności radiowej lub telewizyjnej.

E. Stworzenia infrastruktury instytucjonalnej i badawczej niezbędnej dla prawidłowego funkcjonowania rynku.

Krajowa Rada, we współpracy z instytutami badania opinii publicznej oraz nadawcami telewizyjnymi, uczestniczy w przygotowaniu koncepcji utworzenia w Polsce sieci elektronicznego pomiaru oglądalności telewizji. System ten zapewni m. in. szybkie uzyskiwanie pomiarów liczebności i socjo-demograficznego składu widowni poszczególnych audycji i nadawców, optymalizację stawek za czas antenowy, ułatwi jego kupowanie i sprzedawanie, przyspiesza komercjalizację rynku reklamowego. Wzorem innych rozwiązań europejskich, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji pełniłaby rolę instytucji czuwającej nad niezależnością, precyzją i obiektywnością badań, przeprowadzonych przy pomocy tego systemu.

3.2 Polityka Krajowej Rady kieruje się więc następującymi zasadami:

1. Udzielanie tytułu koncesji i takie dobieranie wniosków, by było to zgodne z warunkami częstotliwościowymi i rynkowymi;
2. Tworzenie równorzędnym nadawcom warunków **równej konkurencji** (dlatego podjęto m.in. starania, by stacje RMF-FM i Radio Zet dysponowały porównywalnymi sieciami);

3. Zapewnianie **równomiernego rozwoju sieci ogólnokrajowych i ponadregionalnych oraz lokalnych programów radiowych i telewizyjnych** (stąd wymóg, by Canal Plus stworzył w swoim programie okienka na programy lokalne i współpracował z partnerami lokalnymi); wiąże się z tym także troska o dostateczne finansowanie i rozwój oddziałów Telewizji Polskiej S.A. oraz regionalnych spółek radia publicznego.
4. **Zapewnienie wystarczających warunków finansowania różnym nadawcom** (m.in. poprzez tworzenie nadawców korzystających z różnych źródeł finansowania, jak np. Canal Plus, finansowany z opłat od odbiorców a nie z dochodów reklamowych); wiąże się z tym poparcie Krajowej Rady dla **poselskiego wniosku**, by w trakcie nowelizacji u.r.t. **uszczegółowić** zawarte już w art. 16 ust. 3 kompetencje Krajowej Rady do określania wymiaru czasowego reklam w programach nadawców publicznych. Pozwoli to, **w przypadku zaistnienia takiej potrzeby**, ograniczyć korzystanie z rynku reklamowego przez nadawców, którzy powinni być finansowani przede wszystkim z opłat od obywateli (por. paragraf 1.5), a którzy obecnie **dominują na rynku reklamowym (zwłaszcza telewizyjnym)**. Rozwój konkurencji może jednak sprawić, że takie działania nie będą potrzebne;
5. Troska o stworzenie, w miarę możliwości i złożonych wniosków o koncesję na rozpowszechnianie programu, zróżnicowanej oferty programowej na danym terenie w pełni realizującej wszystkie zadania radiofonii i telewizji.

Wyniki i doświadczenia pierwszego procesu koncesyjnego

3.3 Proces koncesyjny wymagał **wyężonej, wielomiesięcznej pracy** całej Krajowej Rady i wszystkich służb jej Biura, związanej z wszechstronną analizą i oceną wniosków, współpracą z wnioskodawcami w celu uzyskania dodatkowych, niezbędnych w świetle przepisów dokumentów i danych oraz rozpoznania ich rzeczywistych (niekiedy wielokrotnie zmienianych) planów, intencji i możliwości.

W efekcie pierwszych dwóch lat pracy Krajowej Rady prowadzonej w kontekście ogólnych przemian w kraju nastąpiła **fundamentalna zmiana** polskiego ładu w eterze o historycznym wymiarze i znaczeniu:

- przeprowadzona została **demonopolizacja radia i telewizji** pomyślana tak, aby obok radiofonii i telewizji publicznej powstały **na razie** najmniej jedno (w przypadku telewizji, ze względu na ograniczenia częstotliwościowe) i co najmniej trzy (w przypadku radia) **niezależne źródła informacji zdolne dotrzeć jednocześnie do większości społeczeństwa** - na tyle **silne i suwerenne programowo**, by społeczeństwo polskie nie było już nigdy skazane na monopol informacyjny;
- jednocześnie Krajowa Rada dąży do rozwoju prywatnej radiofonii i telewizji na szczeblu lokalnym, regionalnym i ponadregionalnym w największym możliwym zakresie, uzasadnionym warunkami częstotliwościowymi i ekonomicznymi;
- dawna p.j.o. Polskie Radio i Telewizja zmieniona została w jednostki publicznej radiofonii i telewizji; Krajowa Rada uczestniczy w procesie **precyzowania misji i zadań publicznego radia i telewizji** po to by zajęły one właściwe z punktu widzenia potrzeb odbiorców i regulacji u.r.t. miejsce w polskim ładzie w eterze;

- po dziesięcioleciach zastoju, przyspieszenia nabiera rozwój polskiego przemysłu audiowizualnego, który w sprzężeniu z przemysłem elektronicznym i sektorem informatycznym będzie jedną z **dźwigni rozwoju kraju**.

3.4 W pierwszym procesie koncesyjnym Krajowa Rada postanowiła przyznać koncesje:

a) na rozpowszechnianie programów radiowych : 3 sieciom o zasięgu ogólnopolskim , 132 nadawcom lokalnym i 2 sieciom ponadregionalnym;

b) na rozpowszechnianie programów telewizyjnych 13 nadawcom lokalnym i 2 sieciom rzadkim.

Do dnia 10 marca 1995 r. udzielono:

- 25 koncesji radiowych diecezjalnych w ramach porozumienia Państwo-Kościół,
- 3 koncesji radiowych ogólnopolskich,
- 1 koncesji radiowej dla sieci ponadregionalnej,
- 120 koncesji radiowych lokalnych,
- 1 koncesji telewizyjnej ogólnopolskiej,
- 2 koncesji telewizyjnych dla sieci ponadregionalnych
- 11 koncesji telewizyjnych lokalnych.

Krajowa Rada nie zdecydowała się przyznać (pomimo promesy):

- 1 koncesji radiowej dla sieci ponadregionalnej,
- 3 koncesji radiowych lokalnych,
- 1 koncesji telewizyjnej lokalnej.

Wycofali się:

- 3 nadawcy radiowi lokalni,
- 1 nadawca telewizyjny lokalny.

Dla 3 nadawców radiowych lokalnych są trudności z dobraniem częstotliwości.

Lista przyznanych koncesji telewizyjnych

Lp.	Podmiot, siedziba	Województwo	Lokalizacja	Kanał	Nazwa programu
1	2	3	4	5	6
1.	Telewizja Regionalna BRYZA Sp. z o.o., Szczecin	koszalińskie	Koszalin	52	TELEWIZJA BRYZA
		szczecińskie	Szczecin	25	
2.	Dąbrowski Tadeusz, Radomsko	piotrkowskie	Radomsko	9	STUDIO NTL
3.	Kuria Prowincjalna O.O. Franciszkanów, Niepokalanów	skierniewickie	Niepokalanów	52	TELEWIZJA NIEPOKALANÓW
4.	Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o., Warszawa	bielskie	Bielsko Biała	27	CANAL + POLSKA
		bydgoskie	Bydgoszcz	33	
		gdańskie	Gdańsk	35	
		gdańskie	Gdynia	42	
		katowickie	Bytków	34	
		krakowskie	Kraków / Krzemionki	27	
		łódzkie	Łódź	21	
		olsztyńskie	Pieczewo	21	
		opolskie	Opole	10	
		poznańskie	Poznań	60	
		rzeszowskie	Rzeszów	27	
		szczecińskie	Szczecin	40	
		warszawskie	Warszawa	33	
wrocławskie	Wrocław	28			
5.	Polska Telewizja Satelitarna POLSAT S.A., Wrocław	białskie	Biała Podlaska	32	POLSAT
		białostockie	Białystok	60	
		bielskie	Skrzyczne	58	
		bydgoskie	Trzeciewiec	53	
		chełmskie	Chełm	21	
		ciechanowskie	Ciechanów	52	
		częstochofskie	Częstochowa	34	
		elbląskie	Elbląg	23	
		gdańskie	Gdańsk	57	
			Gdynia	30	
		gorzowskie	Gorzów Wlkp.	26	
		jeleniogórskie	Jeźów Sudecki	57	
		kaliskie	Kalisz	56	
		katowickie	Bytków	47	
kieleckie	Kielce	22			
konińskie	Ostrowy	58			

1	2	3	4	5	6
		koszalińskie	Koszalin	60	
			Łobez / Toporzyk	58	
		krakowskie	Choraławica	53	
		krośnieńskie	Krosno	51	
		leszczyńskie	Leszno	57	
		lubelskie	Lublin	35	
		łomżyńskie	Łomża	57	
		łódzkie	Łódź	49	
		nowosądeckie	Gubałówka	51	
		olsztyńskie	Pieczewo	60	
		opolskie	Chrzelice	57	
		ostrołęckie	Ostrołęka	21	
		pilskie	Piła	57	
		piotrkowskie	Piotrków Trybunalski	50	
		płockie	Płock	21	
		poznańskie	Poznań	50	
		przemyskie	Przemyśl	56	
		radomskie	Radom	53	
		rzeszowskie	Rzeszów	48	
		siedleckie	Siedlce	57	
		sieradzkie	Sieradz	57	
		skierniewickie	Bartniki	24	
		słupskie	Lębork / Nowe Skórowo	57	
		suwalskie	Suwałki	41	
		szczecińskie	Kołowo	48	
		tarnobrzeskie	Tarnobrzeg	41	
		tarnowskie	Tarnów	60	
		wałbrzyskie	Kłodzko	8	
			Wałbrzych	49	
		warszawskie	Warszawa	35	
		włocławskie	Włocławek	60	
		wrocławskie	Ślęza	59	
		zamojskie	Tarnawatka	53	
		zielonogórskie	Zielona Góra	10	
6.	Prywatna Telewizja AVAL Sp. z o.o., Jelenia Góra	jeleniogórskie	Jeżów Sudecki	22	TELEWIZJA AVAL
7.	Stowarzyszenie Telewizyjne LUBAŃ, Lubań	jeleniogórskie	Lubań	51	TELEWIZJA LUBAŃ
8.	Telewizja Dolnośląska Sp. z o.o., Wrocław	wałbrzyskie	Świdnica	39	TELEWIZJA DOLNOŚLĄSKA
		wrocławskie	Wrocław	31	

1	2	3	4	5	6	
9.	Telewizja Regionalna Województwa Legnickiego Sp. z o.o., Lubin	legnickie	Głogów	56	TELEWIZJA LEGNICA	
			Legnica	57		
			Lubin	28		
10.	Telewizja Sky-Orunia Sp. z o.o., Gdańsk	gdańskie	Gdańsk	22	SKY-ORUNIA	
11.	Telewizja WISŁA Sp. z o.o., Kraków	bielskie	Bielsko Biała	56	TELEWIZJA WISŁA	
			częstochofskie	Częstochowa		11
			katowickie	Bytków		29
			krakowskie	Chorągiewka		30
			nowosądeckie	Gubałówka		28
			opolskie	Opole		33
			rzeszowskie	Rzeszów		53
			tarnowskie	Tarnów		35
zamojskie	Zamość	56				
12.	Telewizja Zielona Góra Sp. z o.o., Zielona Góra	zielonogófskie	Zielona Góra	51	TELEWIZJA ZIELONA GÓRA	
13.	Vigor - Telewizja Gorzów Sp. z o.o., Gorzów Wlkp.	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	40	TELEWIZJA VIGOR	
14.	Wielkopolska Telewizja Regionalna Sp. z o.o., Poznań	pilskie	Piła	26	WIELKOPOLSKA TELEWIZJA REGIONALNA	

Lista przyznanych koncesji radiowych
(bez rozgłośni katolickich - patrz poniżej)

Lp.	Podmiot	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość [MHz]		Nazwa programu
				FM1	FM2	
1	2	3	4	5	6	7
1.	A.D.A Corporation Sp. z o.o., Częstochowa	częstochofskie	Częstochowa	69.62	102.60	RADIO FON
2.	Agencja Radiowo-Telewizyjna Sp. z o.o., Kielce	kieleckie	Kielce		87.60	RADIO FAMA
3.	Agencja Reklamowa EKS Sp. z o.o., Konin	konińskie	Konin	71.54		RADIO KONIN
4.	AGREX - MARKET Sp. z o.o., Białystok	białostockie	Białystok		89.20	RADIO BIS

1	2	3	4	5	6	7
5.	Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie	krakowskie	Kraków		100.50	RADIO AKADEMICKIE KRAKÓW
6.	Akademia Rolnicza w Poznaniu	poznańskie	Poznań		100.20	AKADEMICKIE RADIO WINOGRADY
7.	Akademickie Centrum Radiowe KIKS Sp. z o.o., Łódź	łódzkie	Łódź	73.71	97.90	RADIO KIKS
8.	ART PRESS Sp. z o.o., Lublin	lubelskie	Lublin		91.80	
9.	Bajer Piotr, Suwałki	suwalskie	Suwałki	66.08		RADIO 5
10.	Bałtycka Agencja Artystyczna BART, Sopot	gdańskie	Sopot		93.40	RADIO SOPOT
11.	Bartelik Mariusz, Olsztyn	olsztyńskie	Olsztyn	73.70	89.90	
12.	BIS - Media Sp. z o.o., Lublin	lubelskie	Lublin	65.99	93.80	RADIO PULS
13.	BRW "MODOX" Sp. z o.o., Wałbrzych	wałbrzyskie	Wałbrzych / G.Chełmiec		101.10	RADIO WAŁBRZYCH
14.	Ceglewski Janusz, Raciążek	włocławskie	Ciechocinek	69.83	92.80	RADIO LAS VEGAS
15.	Centrum Edukacji i Promocji Biznesu PROMOTOR Sp. z o.o., Bełchatów	piotrkowskie	Bełchatów		89.40	RADIO BĘLCHATÓW
16.	Centrum Kultury i Sztuki, Kalisz	kaliskie	Kalisz	66.08	101.10	RADIO CENTRUM
17.	CITY RADIO Sp. z o.o., Częstochowa	częstochoowski	Częstochowa	72.50	96.60	RADIO CITY
18.	Czeremańska-Gocławska Elżbieta, Płock	płockie	Płock	67.10		RADIO PULS
19.	Czubacki Bogumił, Sochaczew	skierniewickie	Sochaczew	67.34	88.60	RADIO FAMA
20.	Drobnik Tomasz, Kołobrzeg	koszalińskie	Kołobrzeg		90.20	RADIO KOŁOBRZEG
21.	ESKA NORD Sp. z o.o., Gdynia	gdańskie	Gdańsk		96.40	RADIO ESKA NORD
			Gdynia		106.70	
22.	ESKA Wrocław Sp. z o.o., Wrocław	wrocławskie	Wrocław	69.44	95.10	RADIO ESKA
23.	Fliśnik Czesław, Kraków	krakowskie	Kraków	66.17	92.50	RADIO WANDA
24.	FONON Sp. z o.o., Warszawa	warszawskie	Warszawa		103.70	RADIO FONON

1	2	3	4	5	6	7
25.	Fundacja Obywatelska w Warszawie	poznańskie	Poznań		93.50	RADIO OBYWATELSKIE POZNAŃ
26.	Fundacja ROZWÓJ KULTURY ZIEMI GDOWSKIEJ, Gdów	krakowskie	Łazany		103.50	RADIO BLUE
27.	Gackowski Piotr, Słupsk	śląskie	Kobylica		91.50	RADIO VIGOR FM
28.	Gazeta Goleniowska Sp. z o.o., Goleniów	szczecińskie	Goleniów		93.20	RADIO GOLENIÓW
29.	Gmina Łomianki	warszawskie	Nowy Dwór Mazowiecki		95.80	RADIO MAZOWSZE
30.	Gmina Miasta Opatów	tarnobrzeskie	Opatów		93.70	RADIO OPATÓW
31.	Gmina Miasta Proszowice	krakowskie	Koniusza		96.70	RADIO ŁAN
32.	Granowski Piotr, Chojnice	bydgoskie	Chojnice		97.10	RADIO WEEKEND
33.	HIT-FM Sp. z o.o., Mielec	rzeszowskie	Mielec	69.59	102.40	RADIO HIT FM
34.	Hot Radio Przemyśl	przemyskie	Przemyśl / G.Tatarska	66.89		HOT RADIO
35.	INFORADIO Sp. z o.o., Wałbrzych	wałbrzyskie	Wałbrzych		91.80	RADIO HARCÓWKA
36.	Jaworski Wojciech, Węgrzce	krakowskie	Węgrzce	72.89	102.40	RADIO ALFA
37.	Kalisz Jerzy, Iława	olsztyńskie	Iława	68.24		RADIO IŁAWA
38.	KKK FM S.A., Wrocław	wrocławskie	Wrocław		90.40	RADIO KOLOR
39.	Kleks Sp. z o.o., Bielsko Biała		Bielsko Biała	69.77		RADIO KLEKS
			Wisła / G.Skrzyczne		106.70	
40.	Kochanowski Tomasz Robert, Radom	radomskie	Radom		fale średnie 1.60	RADIO TON
41.	Konieczny Michał, Gostyń	leszczyńskie	Leszno	73.22	98.50	RADIO ELKA
42.	Korkosz Mirosław Andrzej, Łódź	łódzkie	Łódź	65.90	89.60	RADIO CLASSIC
43.	Kowalski Przemysław Paweł, Słupsk	śląskie	Słupsk		100.90	RADIO CITY
44.	Kowanda Janusz, Opole	opolskie	Opole	68.84	100.70	RADIO PRO KOLOR
45.	Kujawa Aleksandra i Marek, Bydgoszcz	bydgoskie	Bydgoszcz	73.25	103.50	RADIO POMOŻE
46.	Łazarewicz Zbigniew, Darłowo	koszalińskie	Darłowo		103.90	RADIO DARŁOWO
47.	Media Sp. z o.o., Poznań	poznańskie	Poznań / Śrem		99.40	RADIO RMI
48.	MFM Sp. z o.o.,	warszawskie	Warszawa	72.38	103.00	RADIO KOLOR

	Warszawa					
--	----------	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
49.	Mostowski Janusz, Szczecinek	koszalińskie	Szczecinek	72.38	99.00	RADIO REJA
50.	Obertaniec Stanisław, Legnica	legnickie	Legnica	69.86	95.70	RADIO LEGNICA
51.	Olearczyk Fryderyk, Bielsko Biała	bielskie	Bielsko Biała	70.40	87.90	RADIO DELTA
52.	Parafia Ewangelicko- Augsburska w Kaliszu	kaliskie	Kalisz		106.40	
52.	Paraklet Sp. z o.o., Bydgoszcz	bydgoskie	Bydgoszcz	66.71	101.20	RADIO VOX
53.	Pędziół Grzegorz Janusz, Wrocław	wrocławskie	Wrocław		106.10	RADIO KLAKSON
54.	Pilskie Radio i TV "100" Sp. z o.o., Piła	piłskie	Piła		104.10	RADIO 100
55.	Piotrowicz Lidia, Jarocin	kaliskie	Jarocin		96.80	RADIO JAROCIN FM
56.	Płockie Radio BOSS Sp. z o.o., Płock	płockie	Płock	67.70		PŁOCKIE RADIO BOSS
57.	Politechnika Białostocka	białostockie	Białystok	71.24		RADIO AKADERA
58.	Politechnika Poznańska	poznańskie	Poznań		98.60	RADIO AFERA
59.	Politechnika Rzeszowska	rzeszowskie	Rzeszów	70.19	89.00	STUDENCKIE RADIO RZESZÓW
60.	Pomorska Stacja Radiowa Sp. z o.o., Szczecin	szczecińskie	Szczecin		97.90	POMORSKA STACJA RADIOWA
61.	Pragłowski Ryszard, Jelenia Góra	jeleniogórskie	Komarno	70.22		MRFM
62.	Prywer Grzegorz, Szczecin	szczecińskie	Szczecin		96.90	RADIO PLAMA
63.	Przedsiębiorstwo Rekonstrukcji i Modernizacji Urządzeń Energetycznych REMAK, Opole	opolskie	Opole	66.14	104.10	RADIO O'LE
64.	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT Sp. z o.o., Katowice	katowickie	Zabrze	69.98	106.40	RADIO FLASH
65.	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe INTER PM Sp. z o.o., Kwidzyn	elbląskie	Kwidzyn	67.46	94.80	RADIO PM
66.	Radio ABC Sp. z o.o., Szczecin	szczecińskie	Szczecin		98.40	RADIO ABC
67.	RADIO ARnet Sp. z o.o., Gdańsk	gdańskie	Gdańsk		90.70	RADIO ARnet
68.	Radio ESKA S.A. z	warszawskie	Warszawa	73.20	102.00	RADIO ESKA

	siedzibą w Warszawie					
--	----------------------	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
69.	Radio FAMA Sp. z o.o., Opole	opolskie	Opole	71.69	90.80	RADIO FAMA
70.	Radio Go S.A., Gorzów Wlkp.	gorzowskie	Dębno		93.80	RADIO GO
			Gorzów Wlkp.	71.12		
71.	Radio Gra Sp. z o.o., Toruń	toruńskie	Toruń	68.15	88.80	RADIO GRA
72.	Radio Inowrocław Sp. z o.o., Inowrocław	bydgoskie	Inowrocław	67.85	90.80	RADIO INOWROCLAW
73.	Radio LETA Sp. z o.o., Wodzisław	katowickie	Wodzisław		90.00	RADIO LETA
74.	Radio Muzyka Fakty , Sp. z o.o., Kraków	białskie	Siedlce / Łosice		91.90	RADIO RMF
		białostockie	Białystok		91.10	
			Białystok / Krynice		100.20	
		bielskie	Bielsko Biała	72.17	89.20	
		bydgoskie	Bydgoszcz	70.46		
		częstochoowski e	Częstochowa		92.40	
		elbląskie	Elbląg		101.20	
		jeleniogórskie	Jelenia G. / Śnieżne Kotły		100.80	
			Lubań / Nowa Karczma		93.80	
		kaliskie	Kalisz / Mikstat		98.00	
		katowickie	Katowice	71.75		
		konińskie	Konin / Żółwieniec		98.90	
		koszalińskie	Łobez / Toporzyk		91.30	
		krakowskie	Kraków / Chorałwica	70.06		
		krośnieńskie	Rzeszów / Sucha Góra		100.10	
		legnickie	Legnica		96.10	
		lubelskie	Lublin	67.19		
			Lublin / Piaski		89.30	
		łódzkie	Łódź	70.10		
		nowosądeckie	Szczawnica / G.Prehyba		103.20	
Zakopane / Gubałówka	72.86		101.80			
olsztyńskie	Olsztyn / Pieczewo	72.22	89.40			
opolskie	Opole	71.06				
ostrołęckie	Ostrołęka		91.50			
pilskie	Piła	70.85				

		Piła / Rusinowo		96.60
--	--	-----------------	--	-------

1	2	3	4	5	6	7	
		poznańskie	Poznań	73.53			
		przemyskie	Przemysł / G.Tatarska		103.40		
		radomskie	Radom		100.30		
		rzeszowskie	Rzeszów	70.88			
		suwalskie	Giżycko / Wiartel		102.00		
			Suwałki		89.00		
		szczecińskie	Świnoujście		101.20		
		wałbrzyskie	Kłodzko / Czarna Góra		101.60		
			Wałbrzych / G.Chełmiec		102.90		
		warszawskie	Warszawa	66.17	91.00		
		wrocławskie	Wrocław	68.09			
75.	Radio PLESINO Sp. z o.o., Pszczyna	katowickie	Pszczyna	72.62	92.30	RADIO PLESINO	
76.	Radio PÓLNOC Sp. z o.o., Koszalin	koszalińskie	Koszalin		95.90	RADIO PÓLNOC	
77.	Radio REKORD FM SA, Radom	radomskie	Radom		106.20	RADIO REKORD FM	
78.	Radio S Poznań Sp. z o.o., Poznań	poznańskie	Poznań		93.00	RADIO S	
79.	Radio Toruń Sp. z o.o., Toruń	toruńskie	Toruń	70.04	96.70	RADIO TORUŃ	
80.	Radio VANESSA Sp. z o.o., Racibórz	katowickie	Racibórz		100.30	RADIO VANESSA	
81.	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A., Olsztyn	olsztyńskie	Łława		90.20	RADIO WA-MA	
			Olsztyn	70.19	90.50		
82.	Radio WAWA. Operator Sp. z o.o., Warszawa	warszawskie	Warszawa	69.80	89.80	RADIO WAWA	
83.	Radio Włocławek Sp. z o.o., Włocławek	włocławskie	Włocławek	66.80		RADIO W	
84.	Radio ZET Sp. z o.o., Warszawa	białskie	Siedlce / Łosice		91.30	RADIO ZET	
		bielskie	Bielsko Biała	71.03			
			Wisła / G.Skrzyczne		95.70		
		bydgoskie	Bydgoszcz	71.21	92.10		
		częstochowski e	Częstochowa	71.90	103.40		
		gorzowskie	Gorzów Wlkp.		99.60		
		katowickie	Katowice / Kosztowy	72.44	102.80		
Katowice			94.50				
		kieleckie	Kielce		90.40		

	koszalińskie	Koszalin		88.70
--	--------------	----------	--	-------

1	2	3	4	5	6	7
		krakowskie	Kraków / Krzemionki	71.96		
		krośnieńskie	Bieszczady / G.Jawor		103.10	
		lubelskie	Lublin	71.04		
		łódzkie	Łódź	71.63	90.10	
		nowosądeckie	Zakopane / Gubałówka		106.30	
		olsztyńskie	Olsztyn	73.04		
		opolskie	Opole	68.21		
		ostrołęckie	Ostrołęka		102.80	
		pilskie	Piła / Rusinowo		97.90	
		poznańskie	Poznań	72.32		
		rzeszowskie	Rzeszów	72.23	89.90	
		szczecińskie	Szczecin		91.20	
			Świnoujście		91.80	
		toruńskie	Toruń	73.10		
		wałbrzyskie	Kłodzko / Czarna Góra		103.80	
			Wałbrzych / G.Chełmiec		97.20	
		warszawskie	Warszawa	67.00		
		wrocławskie	Wrocław	68.84		
		zamojskie	Hrubieszów		100.70	
85.	Regionalne Przedsiębiorstwo Związkowe Sp. z o.o., Katowice	katowickie	Katowice	69.38		RADIO TOP
86.	Regionalne Towarzystwo Publikacyjne Sp. z o.o., Łódź	łódzkie	Łódź	70.85	99.80	RADIO MANHATTAN
87.	Regionalne Towarzystwo Radiowo- Telewizyjne EMISJA Sp. z o.o., Katowice	katowickie	Katowice / Kosztowy		93.60	RADIO EMISJA
88.	Rybacki Tomasz, Ostrołęka	ostrołęckie	Ostrołęka	66.50		RADIO OKO
89.	Sambor Piotr, Zakopane	nowosądeckie	Zakopane / Gubałówka	72.26	105.20	RADIO ALEX
			Nowy Targ	72.25		
90.	SBB Rodło Sp. z o.o., Bytom	katowickie	Bytom		95.10	SBB RODŁO
91.	Spółeczne Radio Regionalne LELIWA Sp. z o.o., Tarnobrzeg	tarnobrzeskie	Tarnobrzeg		98.30	RADIO LELIWA
92.	Stachaczyk Tomasz, Piotrków Trybunalski	piotrkowskie	Piotrków Trybunalski		98.20	RADIO PIOTRKÓW

1	2	3	4	5	6	7
93.	Stempin Jerzy, Kępno	kaliskie	Kępno	67.58		RADIO SUD
94.	Swoboda Bogdan, Kędzierzyn-Koźle	opolskie	Kędzierzyn- Wysoka	67.37		RADIO PARK
			Kędzierzyn- Koźle		101.80	
95.	Szklarz Adam, Tarnów	tarnowskie	Tarnów / G.Św.Marcina	66.17	98.10	RADIO MAKS
96.	Tauer Andrzej, Dzierżoniów	wałbrzyskie	Dzierżoniów		96.40	RADIO SUDETY
97.	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu	elbląskie	Elbląg		92.60	RADIO EL
98.	Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie	lubelskie	Lublin		98.20	RADIO CENTRUM
99.	REZONANS Sp. z o.o., Sosnowiec	katowickie	Sosnowiec		99.10	RADIO REZONANS
100.	VIDEO Sp. z o.o., Bydgoszcz	bydgoskie	Bydgoszcz	68.30	96.20	RADIO EL
101.	WIBOR Sp. z o.o., Nowy Sącz	nowosądeckie	Nowy Sącz	71.03	93.80	RADIO WIBOR
102.	Wilczewski Piotr, Złotów	pilskie	Piła		105.60	RADIO PIŁA
103.	Zakład Usługowo- Handlowy UZNAM Sp. z o.o., Świnoujście	szczecińskie	Świnoujście		89.80	RADIO 44
104.	Gmina Miasta Radomia	radomskie	Radom		106.90	RADIO RADOM
105.	Związek Gmin Ziemi Wieluńskiej, Wieluń	sieradzkie	Wieluń	69.44	88.60	RADIO ZIEMI WIELUŃSKIEJ
106.	Związek Harcerstwa Polskiego, Warszawa	gdańskie	Gdańsk		92.00	ROZGŁOŚNIA HARCERSKA
			Gdynia		101.10	
		poznańskie	Poznań		101.60	
		rzeszowskie	Rzeszów		96.40	
		wrocławskie	Wrocław		106.90	

3.5 Z tytułu udzielonych koncesji radiowo-telewizyjnych dochody budżetowe realizowane w imieniu Skarbu Państwa wyniosły odpowiednio:

Lp.	Rodzaj koncesji	Przypisana kwota w zł	Wpłata do 1.12.1994 r. w zł
1.	Koncesje telewizyjne o zasięgu ogólnokrajowym	98.114.000.000,-	98.114.000.000,-
2.	Koncesje radiowe o zasięgu ogólnokrajowym	30.540.000.000,-	30.540.000.000,-
3.	Koncesje radiowe o zasięgu lokalnym	14.152.250.000,-	11.893.941.000,-
4.	Opłaty za wpis do rejestru telewizji kablowych	2.003.545.000,-	2.003.545.000,-
5.	Wpłaty za koncesje w m-cu grudniu 1994 z terminem płatności w styczniu 1995 r.	-	1.244.514.000,-
	RAZEM	144.809.795.000,-	143.796.000.000,-

Zadłużenie z tytułu wnoszenia opłat koncesyjnych na dzień 31.12.1994 r.

wyniosło:

3.294.734.400,

- z tego:

- opłaty koncesyjne 2.258.309.000,-

- odsetki 1.036.425.400,-

3.6 **Mniejsze niż przewidywano** (szacowano je na 200 mld zł) dochody budżetowe w 1994 r. z tytułu udzielonych koncesji wynikają z następujących przyczyn:

- dokonano znacznie mniejszego niż planowano rozdziału lokalnych koncesji radiowych, na ogólną liczbę 323 częstotliwości zostało rozdysponowanych ok. 60%,

- dokonano znacznie mniejszego niż planowano rozdziału lokalnych koncesji telewizyjnych, na ogólną liczbę 85 kanałów rozdysponowano ok. 60%,
- przyznany zasięg ogólnopolskiej telewizji naziemnej „POLSAT” w wysokości 44% obszaru kraju wiąże się z naliczenia opłaty koncesyjnej w kwocie 50,8 mld zł, a nie 90 mld zł jak planowano za pełną koncesję,
- przyznany zasięg ogólnopolskich rozgłośni radiowych w wysokości po 26% dla radia RMF i radia ZET oraz 15% dla Radia Maryja wiąże się z naliczeniem opłaty koncesyjnej w wysokości 30,5 mld zł. Ponadto Radio Maryja korzysta z ulgi w opłacie z tytułu nie nadawania reklam, co oznacza wpłatę tylko 20% należnej pełnej opłaty koncesyjnej. Gdyby wymienione rozgłoszenie posiadały pełny zasięg nadawania to łączna opłata za te koncesje wynosiłaby 66 mld zł.
- opłata za koncesję dla telewizji ogólnokrajowej Canal+ w wysokości 42 mld zł, tylko w wys. 6,2 mld zł została wpłacona w 1994 r., pozostała część opłaty będzie wniesiona w roku 1995.
- planowana wielkość mocy nadawczych, a tym samym zasięgu nadawania, rozdysponowanych w postaci koncesji, była większa niż faktyczna możliwa do zainstalowania, przy istniejącej naziemnej infrastrukturze nadawczej.

3.7 Opisana sytuacja wynika z:

- przyjętych zasad postępowania koncesyjnego (patrz „Sprawozdanie KRRiT z rocznego okresu działalności”, marzec 1994 r.), spowodowanych stanem opracowania planu zagospodarowania częstotliwości w momencie rozpoczęcia pierwszego procesu koncesyjnego (zaoferowanie wnioskodawcom częstotliwości zamiast opracowanych pakietów koncesyjnych obejmujących częstotliwość, lokalizację stacji, określony zasięg i moc nadajnika itp.), przez co **nie można było przewidzieć proponowanych przez wnioskodawców planów, co do wykorzystania tych częstotliwości;**

- dążenie do stworzenia możliwie **jak najbardziej pluralistycznego rynku, na którym powstanie więcej nadawców, niż gdyby od razu w pełni zaspokojono zapotrzebowanie na częstotliwości pierwszej grupy koncesjodawców** (w chwili obecnej żaden z niepublicznych nadawców posiadających koncesję na nadawanie programu ogólnopolskiego nie obejmuje jeszcze swym zasięgiem 80 % terytorium kraju).
- niemożność przyznania niektórych planowanych koncesji, **albo z powodu niezdolności wnioskodawcy do spełnienia wymogów ustawowych, albo z powodu ewidentnych braków i błędów w sporządzaniu wniosków koncesyjnych**, z których najważniejsze to:
 1. Brak we wniosku podstawowych dokumentów ekonomiczno-finansowych, świadczących o sytuacji finansowej wnioskodawcy.
 2. Dokumenty często nie były potwierdzone, a więc nie miały cech dokumentu w rozumieniu prawa.
 3. Źle wypełnione studium ekonomiczno-finansowe. Rażące błędy dotyczące planowanych inwestycji, ich finansowania oraz spodziewanych przyszłych efektów.

4. **Braki odpowiedniego kapitału** do prowadzenia tego rodzaju działalności. Wykazywany kapitał własny wnioskodawcy z reguły jest zbyt niski, albo nie znajduje potwierdzenia w wiarygodnych dokumentach. Wielu wnioskodawców wykazuje, że działalność będą finansowali obcym kapitałem (kredyty, pożyczki) co daje minimalną szansę na powodzenie przedsięwzięcia.
5. **Ukrywanie rzeczywistego potencjału finansowego** przez niektórych wnioskodawców, co automatycznie stawia ich w bardzo złym świetle jako przyszłych nadawców i praktycznie ich dyskwalifikuje.
6. **Ignorowanie wezwań o uzupełnienie dokumentów** do wniosku o koncesję i nie przestrzeganie terminów na te uzupełnienia.

Wielu wnioskodawców posiadało niewielki kapitał finansowy na uruchomienie i prowadzenie działalności nadawczej. Dotyczy to zwłaszcza wnioskodawców na rozpowszechnianie lokalnych programów radiowych i telewizyjnych. W pierwszym procesie koncesyjnym duże problemy z udokumentowaniem swojego kapitału miały również niektóre podmioty ubiegające się o koncesje na programy regionalne i ponadregionalne (szczególnie dotyczy to wnioskodawców, którzy funkcjonują w oparciu o kapitał zagraniczny).

Fakt ten ma bardzo istotne znaczenie, gdyż po uruchomieniu przez nich działalności niektórzy z nich mogą mieć **kłopoty finansowe (w wielu przypadkach okazuje się np., że nadawca ma kłopoty z uiszczeniem opłaty koncesyjnej;** stąd wnioski o ograniczenie czasu reklamowego bądź prośby o prolongatę terminu wpłaty czy zgodę na opłatę ratalną).

W przypadku **likwidacji przez nich działalności, bądź ich upadłości,** KRRiT będzie musiała rozpocząć nowy proces koncesyjny w celu przydzielenia zwolnionych częstotliwości, ewentualnie wyrazić zgodę na wykupienie tych stacji przez inne podmioty, ewentualnie na przyłączenie ich do sieci.

Wnioski wypływające z tych doświadczeń muszą być uwzględnione w przyszłych procesach koncesyjnych.

Radiofonia i telewizja katolicka

3.8 Krajowa Rada kontynuowała prace rozpoczęte w pierwszym roku swego działania, a zmierzające do ustanowienia **trwałego ładu prawnego i technicznego w sektorze radiofonii stanowiącej własność kościelnych osób prawnych.** Rozpatrując wnioski złożone w przewidzianych terminach przez kościelne osoby prawne podjęła następujące decyzje:

1. w **trybie uproszczonym,** bez obowiązku wnoszenia opłat koncesyjnych, wydano koncesje na nadawanie programów radiowych na UKF 31 nadawcom diecezjalnym i parafialnym nadającym na 34 częstotliwościach oraz wpisano do koncesji dla ogólnopolskiej sieci Radia Maryja 17 stacji należących do Kurii Prowincjalnej Zakonu O.O. Redemptorystów w Warszawie. Wszystkie te stacje nadawały w momencie wejścia w życie ustawy o radiofonii i telewizji programy na podstawie ustawy o stosunku państwa do Kościoła katolickiego w RP i

zezwoleń Ministra Łączności. Krajowa Rada uznała ich prawa uprzednio nabyte i potwierdziła je przez wydanie koncesji.

2. w ramach publicznego konkursu koncesyjnego otrzymało koncesje 6 nowych stacji diecezjalnych i zakonnych oraz dodatkowe częstotliwości otrzymało 10 radiostacji kościelnych działających dotąd na jednej częstotliwości przyznanej uprzednio przez Ministra Łączności. W obu tych przypadkach pobierano od nadawców opłaty koncesyjne zgodnie z odnośnym Rozporządzeniem KRRiT.
3. KRRiT przyznała koncesję na **sieć ogólnopolską** Radiu Maryja O.O. Redemptorystów. **Zgodnie z wnioskiem nadawcy** sieć ta składa się w przeważającej większości ze stacji małej mocy (do 1 kW). Do koncesji podpisanej w dn. 23.06.1994 wpisano 54 stacje nadające na 60 częstotliwościach, następnie koncesja została rozszerzona o dalsze 6 stacji.

Radio Maryja uzyskało w pierwszym procesie koncesyjnym 66 częstotliwości. Od nadawcy tego wpłynęła zapowiedź ubiegania się o przydział dalszych ponad 100 częstotliwości z puli zarezerwowanej przez Krajową Radę dla rozwoju sieci ogólnopolskich.

3.9 W efekcie decyzji KRRiT obraz **radiofonii katolickiej w Polsce kształtuje się po pierwszym procesie koncesyjnym następująco: działa w Polsce 107 stacji kościelnych katolickich (na 126 częstotliwościach), w tym 43 stacje diecezjalne, 2 parafialne, 2 zakonne oraz 60 stacji Radia Maryja (na 66 częstotliwościach). Udzielono jednej koncesji na kościelną stację telewizyjną - "Telewizja Niepokalanów" w województwie skierniewickim.**

Z kontaktów Krajowej Rady z nadawcami kościelnymi wynika, że przewidywać należy dwa podstawowe kierunki rozwoju ilościowego tych radiostacji:

- dążenie do pokrycia siecią Radia Maryja 80% terytorium Polski (tak jak inne sieci ogólnokrajowe);
- oraz dążenie stacji diecezjalnych do pokrycia swymi programami lokalnymi możliwie całego terytorium danej diecezji.

Radiostacje kościelne, którym KRRiT przyznała koncesje w pierwszym konkursie koncesyjnym

Radiostacje diecezjalne i parafialne

Lp.	Podmiot	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość [MHz]		Nazwa programu
				FM 1	FM 2	
1	2	3	4	5	6	7
1.	Kuria Diecezjalna Bielsko - Żywiecka	bielskie	Bielsko-Biała	72.77		-Radio Maryja - Bielsko Biała

2.	Kuria Metropolitalna w Białymstoku	białostockie	Białystok	-	104.70	Radio Maryja - Białystok
----	------------------------------------	--------------	-----------	---	--------	--------------------------

1	2	3	4	5	6	7
3.	Kuria Diecezjalna w Płocku	ciechanowskie	Ciechanów	65.90	103.90	Katolickie Radio Ciechanów
		płockie	Płock	65.99	104.30	Katolickie Radio Płock
4.	Kuria Diecezjalna w Elblągu	elbląskie	Elbląg - Milejewo	-	102.30	Radio BIS*
5.	Parafia Św. Józefa w Pasłęku	elbląskie	Pasłęk	72.29	-	Radio Maryja - Pasłęk**
6.	Kuria Metropolitalna w Gdańsku	gdańskie	Chwaszczyno k. Gdańska	67.07	101.70	Radio PLUS
7.	Kuria Diecezjalna w Pelplinie	gdańskie	Pelplin	-	91.40	Radio PELPLIN
8.	Kuria Diecezjalna Zielonogórsko-Gorzowska	gorzowskie	Gorzów Wlkp.	70.30	103.50	Radio Gorzów
9.	Kuria Diecezjalna w Legnicy	jeleniogórskie	Jelenia Góra	69.38	-	Katolickie Radio Legnica
			Chrośnica-Dziwiszów	-	94.90	
		legnickie	Legnica	67.82	-	
10.	Kuria Diecezjalna w Kaliszu	kaliskie	Kalisz - Chełmce	-	103.10	Radio Katolickie Diecezji Kaliskiej*
11.	Kuria Metropolitalna w Katowicach	katowickie	Łaziska Górne	-	107.60	Radio Maryja - Katowice
12.	Kuria Diecezjalna w Gliwicach	katowickie	Gliwice	71.03	96.10	Katolickie Radio PULS
13.	Kuria Diecezjalna Koszalińsko - Kołobrzeska	koszalińskie	Koszalin - Chełmska Góra	-	102.60	Radio Maryja - Koszalin**
14.	Kuria Metropolitalna w Krakowie	krakowskie	Borek Fałęcki	70.76	87.80	Radio Mariackie Kraków
15.	Kuria Metropolitalna w Przemyślu	krośnieńskie	Miejsce Piastowe	-	104.50	Radio Maryja - Krosno
16.	Kuria Metropolitalna w Lublinie	lubelskie	Lublin	-	87.90	Katolickie Radio Lublin
17.	Kuria Diecezjalna w Łomży	łomżyńskie	Łomża	-	103.60	Radio Maryja - Łomża
18.	Kuria Archidiecezjalna w Łodzi	łódzkie	Łódź	66.68	101.10	Katolicka Rozgłośnia Radiowa Archidiecezji Łódzkiej ALFA
19.	Kuria Diecezjalna w Tarnowie	nowosądeckie	Wysokie k. Nowego Sącza	-	101.20	Radio DOBRA NOWINA
20.	Kuria Metropolitalna w Olsztynie	olsztyńskie	Olsztyn	71.60	-	Radio Maryja - Olsztyn
21.	Kuria Diecezjalna w Opolu	opolskie	Góra Św. Anny	-	107.90	Radio GÓRA ŚW. ANNY
22.	Kuria Metropolitalna w Poznaniu	poznańskie	Poznań Piątkowo	70.34	97.70	Archidiecezjalna Rozgłośnia Radiowa*

1	2	3	4	5	6	7
23.	Kuria Metropolitalna w Gnieźnie	poznańskie	Gniezno	-	89.50	Radio Maryja - Gniezno
24.	Kuria Metropolitalna w Przemyślu	przemyskie	Przemyśl	-	98.40	Radio AVE MARYJA
25.	Kuria Diecezjalna w Radomiu	radomskie	Radom	71.99	-	Katolickie Radio Radomskie AVE
26.	Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. Św. Jana Chrzciciela w Zbroszy Dużej	radomskie	Zbrosza Duża	70.82	-	Radio Katolickie w Zbroszy Dużej*
27.	Kuria Diecezjalna w Rzeszowie	rzeszowskie	Malawa	-	103.80	Radio Diecezji Rzeszowskiej*
28.	Kuria Biskupia w Siedlcach	siedleckie	Łosice - Chotycze	-	101.70	Katolickie Radio Podlasia
29.	Kuria Diecezjalna w Łowiczu	skierniewickie	Łowicz	-	103.50	Łowickie Radio Katolickie**
30.	Kuria Diecezjalna w Elku	suwalskie	Suwałki	-	107.90	Radio Maryja - Suwałki
			Elk	-	102.60	Radio Maryja - Elk
31.	Kuria Metropolitalna Szczecińsko - Kamieńska	szczecińskie	Szczecin	65.96	88.90	Katolickie Radio AS
32.			Lipiany	72.65	87.90	Katolickie Radio FM-Lipiany
33.			Gryfice	-	90.70	Katolickie Radio FM - Gryfice
34.	Kuria Diecezjalna w Sandomierzu	tarnobrzeskie	Stalowa W.	-	104.40	Radio Maryja - Stalowa Wola
35.	Kuria Diecezjalna w Tarnowie	tarnowskie	Zawada	69.65	103.60	Radio DOBRA NOWINA
36.	Kuria Metropolitalna w Warszawie	warszawskie	Warszawa PKiN	-	96.50	Katolickie Radio Archidiecezji Warszawskiej ŚW. JÓZEF**
37.	Kuria Biskupia Diecezji Warszawsko - Praskiej	warszawskie	Warszawa - Miedzeszyn	70.70	-	Katolickie Radio Warszawa
38.	Kuria Metropolitalna we Wrocławiu	wrocławskie	Wrocław	-	92.00	Katolickie Radio RODZINA
39.	Kuria Diecezjalna Zamojsko - Lubaczowska	zamojskie	Zamość	-	90.10	Radio Maryja - Zamość

* Stacja retransmituje program Radia MARYJA z Torunia

** Poza retransmisją programu Radia MARYJA stacja nadaje program własny lub zgłasza, że w niedługim czasie zamierza taki program uruchomić.

Uwaga

W chwili opracowywania tego materiału w kilku wypadkach koncesje nie zostały jeszcze podpisane ze względu na uzgadnianie niektórych parametrów technicznych z PAR. Stąd niektóre podane tu informacje mogą ulec niewielkim zmianom

Radiostacje zakonne

Lp.	Podmiot	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość [MHz]		Nazwa programu
				FM 1	FM 2	
1.	Kuria Generalna Zakonu Św. Pawła w Częstochowie	częstochowski	Jasna Góra	-	100.60	Radio Jasna Góra
2.	Kuria Prowincjalna Zakonu O.O. Franciszkanów	skierniewickie	Niepokalanów	-	102.70	Radio Niepokalanów

Radiostacje sieci ogólnopolskiej Radia Maryja
(wpisane do koncesji dn. 23.06.1994)

Lp.	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość [MHz]	
			FM 1	FM 2
1	2	3	4	5
1.	białostockie	Hajnówka	-	102.00
2.	bielskie	Kalwaria Zebrzydowska	-	94.30
3.	bydgoskie	Bydgoszcz	67.61	88.50
4.	bydgoskie	Chełmno k. Świecia	70.67	104.00
5.	bydgoskie	Czersk	-	101.40
6.	chełmskie	Włodawa	-	100.60
7.	ciechanowskie	Płońsk	71.72	-
8.	częstochowskie	Koszęcin	-	103.70
9.	gdańskie	Gdynia	-	102.30
10.	kaliskie	Kalisz - Chełmce	70.16	-
11.	kaliskie	Sadowie	69.29	-
12.	katowickie	Olkusz	-	104.60
13.	katowickie	Gołonóg	-	103.30
14.	kieleckie	Kielce	-	102.70
15.	konińskie	Konin	68.00	105.10
16.	koszalińskie	Drawsko Pomorskie	-	104.70
17.	koszalińskie	Kołobrzeg	-	94.40

18.	krakowskie	Kraków	71.36	-
-----	------------	--------	-------	---

1	2	3	4	5
19.	legnickie	Głogów	-	100.60
20.	leszczyńskie	Leszno	68.39	-
21.	lubelskie	Lublin	67.85	-
22.	lubelskie	Kazimierz Dolny	-	89.90
23.	łódzkie	Łódź	-	87.60
24.	nowosądeckie	Wojakowa	71.63	-
25.	nowosądeckie	Rabka	-	100.70
26.	olsztyńskie	Wysoka Wieś	-	100.40
27.	olsztyńskie	Lidzbark Warmiński	68.84	-
28.	olsztyńskie	Szczytno	-	88.10
29.	opolskie	Nysa	-	100.40
30.	ostrołęckie	Ostrów Mazowiecka	-	100.40
31.	pilskie	Piła	-	100.40
32.	pilskie	Złotów	71.42	101.10
33.	płockie	Kutno	69.47	-
34.	poznańskie	Poznań	-	95.40
35.	przemyskie	Lubaczów	-	105.10
36.	rzyszowskie	Leżajsk	-	106.30
37.	sieradzkie	Sieradz	67.49	-
38.	słupskie	Słupsk	-	102.00
39.	słupskie	Lębork	-	92.70
40.	suwalskie	Mikołajki	-	88.40
41.	szczecińskie	Świnoujście	-	87.70
42.	tarnobrzeskie	Włostów k. Opatowa	-	100.90
43.	tarnowskie	Lubaszowa	71.45	99.90
44.	toruńskie	Toruń	66.41	100.60
45.	wałbrzyskie	Kłodzko	-	106.30
46.	wałbrzyskie	Góra Chełmiec	-	107.40
47.	włocławskie	Szpetal Górny	-	100.90
48.	włocławskie	Lidzbark	69.08	-
49.	wrocławskie	Wrocław	-	94.50
50.	zamojskie	Hrubieszów	-	107.50
51.	zielonogórskie	Letnica	-	90.30
52.	zielonogórskie	Żagań	-	101.20
53.	zielonogórskie	Jemiołów	-	98.40
54.	zielonogórskie	Wolsztyn	-	98.70

W terminie późniejszym koncesja udzielona Radiu Maryja została uzupełniona przez przyznanie następujących dodatkowych częstotliwości:

1. Inowrocław (bydgoskie) - 67.80 MHz
2. Kwidzyn (elbląskie) - 107.40 MHz
3. Dębno (gorzowskie) - 98.80 MHz
4. Barlinek (gorzowskie) - 107.20 MHz
5. Kłodawa (konińskie) - 71.24 MHz
6. Piotrków Tryb. (piotrkowskie) - 94.70 MHz

3.10 30 grudnia 1994 r. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydał oświadczenie (patrz „Załączniki”), w którym odniósł się do stawianych Krajowej Radzie zarzutów o świadome utrudnianie rozwoju Radia Maryja.

Oświadczenie stwierdza, że w nowym konkursie Krajowa Rada rozpatrywać będzie wnioski Radia Maryja o kolejne częstotliwości, uznając za słuszne jego dążenie do osiągnięcia maksymalnego pokrycia kraju, zgodnie z udzieloną koncesją na nadawanie programu ogólnokrajowego.

3.11 W związku z prowadzeniem przez koncesjonariuszy działalności nadawczej zaistniała potrzeba weryfikacji poszczególnych warunków koncesji poprzez wydanie decyzji zmieniających. Do chwili obecnej wydano 7 decyzji (w większości przypadków zmiany dotyczyły parametrów technicznych).

3.12 Krajowa Rada odbyła spotkania z koncesjonowanymi nadawcami radiowymi i telewizyjnymi w celu omówienia wyników pierwszego procesu koncesyjnego oraz ustalenia trybu i zasad dalszej współpracy, związanej z rozpowszechnianiem programu i rozwojem istniejących już stacji w kontekście dalszego rozwoju ładu w eterze.

Nowy proces koncesyjny

3.13 Nowe ogłoszenie o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych ukazało się w „Rzeczpospolitej” i „Gazecie Wyborczej” (25-26 lutego 1995 r.). W ofercie znalazło się:

- 30 wolnych kanałów telewizyjnych o różnych mocach promieniowania;
- 11 częstotliwości o mocach promieniowania < 1kW na falach średnich;
- 110 częstotliwości w zakresie fal ultrakrótkich UKF/FM 66-74 MHz;
- 255 częstotliwości w zakresie fal ultrakrótkich UKF/FM 87,5-108 MHz.

W zakresie **telewizji** postanowiono wskazać na intencję Krajowej Rady; stworzenia **dwóch nowych sieci ponadregionalnych** w Polsce centralnej (woj. chełmskie, łódzkie, siedleckie i warszawskie) i północnej (woj. bydgoskie, gdańskie, olsztyńskie, poznańskie, suwalskie, szczecińskie i toruńskie) - przy ewentualnej rekonfiguracji sieci, jeżeli na konieczność taką wskaże analiza zgłoszonych wniosków; uzupełnienia sieci nadawcy rozpowszechniającego ogólnokrajowy program telewizyjny przez przyznanie trzech dodatkowych kanałów w woj. jeleniogórskim, katowickim i nowosądeckim; przyznanie dodatkowych kanałów innym koncesjonowanym nadawcom (w drodze zmiany koncesji) oraz udzielenie koncesji na rozpowszechnianie lokalnych programów telewizyjnych w przypadku, gdy warunki ekonomiczne pozwolą na utrzymanie stacji (realizacja obu zamierzeń realizowana będzie w woj. chełmskim, częstochowskim, gdańskim, jeleniogórskim, krakowskim, łódzkim, nowosądeckim, opolskim, przemyskim, wałbrzyskim, warszawskim i wrocławskim)

W zakresie radiofonii postanowiono **nie tworzyć nowych sieci ogólnokrajowych** (Istnieją już 4 programy PR S.A. i 3 sieci prywatne), natomiast rozpatrzyć wnioski o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych o zasięgu ponadregionalnym, regionalnym i lokalnym, jak również o przyznanie dodatkowych częstotliwości już koncesjonowanym nadawcom (pełną listę województw w których przewiduje się takie możliwości podaje tekst ogłoszenia zamieszczony w „Załącznikach” do niniejszego sprawozdania).

Zarówno w radiofonii jak i w telewizji postanowiono przeznaczyć pewną liczbę kanałów na uzupełnienie sieci PR S.A. i TVP S.A. w celu zapewnienia, zgodnie z wymogami ustawowymi, rzeczywistego pokrycia przez nie całego terytorium kraju.

3.14 Krajowa Rada zamierza zmienić rozporządzenie z dnia 3 czerwca 1993 r. w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych przez podniesienie tych opłat.

Kształtowanie publicznego sektora radiofonii i telewizji

3.15 Zarejestrowanie w grudniu 1993 r. spółek publicznej radiofonii i telewizji oznaczało powstanie publicznego sektora w prawnym i instytucjonalnym kształcie przewidzianym przez ustawę o radiofonii i telewizji. Krajowa Rada realizuje wszystkie przewidziane w ustawie zadania względem radiofonii i telewizji publicznej (które stwarzają konieczność szczegółowego wniknięcia w ich funkcjonowanie) oraz sprawuje, w ramach upoważnień ustawowych, nadzór nad ich działaniem. Uczestniczy także w pracach zmierzających do bliższego określenia **charakteru i zadań radia i telewizji publicznej** (służył temu m.in. udział we wspólnej konferencji z Radą Nadzorczą, Zarządem i Radą Programową TVP S.A. nt. „Telewizja Polska S.A. jako telewizja publiczna”, Jabłonna, maj 1994 r.). Celowi temu służą również starania Krajowej Rady, by wskazywać na **szczególne zadania nadawców publicznych** oraz na niedociągnięcia w ich realizacji. Ze względu na kontrowersje publiczne dotyczące Telewizji Polskiej S.A. Krajowa Rada poświęca szczególną uwagę działalności tego nadawcy.

3.16 Rozporządzenie Krajowej Rady z dnia 28 października 1994 r. (patrz „Załączniki”) ustaliło wysokość opłat abonamentowych **na cały 1995 r.** (następna podwyżka przewidziana jest na 1996 r.). Uchwała nr 97a/94 Krajowej Rady z dnia 19 lipca 1994 r. (patrz „Załączniki”) ustaliła podział wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w stosunku 60% dla TVP S.A.: 40% dla publicznego radia. **Minimalny udział oddziałów terenowych** określono na 30% wpływów przeznaczonych dla telewizji publicznej, natomiast wpływy między jednostki radia publicznego podzielono tak, że PR S.A. otrzymało 23, 185% ogółu wpływów, natomiast regionalne spółki radiofonii publicznej - 16,185%. Z puli środków przeznaczonych na finansowanie programów ogólnopolskich TVP S.A. **wydzielono kwotę przeznaczoną na finansowanie udziału oddziałów terenowych na antenie ogólnopolskiej** aby zagwarantować obecność audycji wyprodukowanych przez te oddziały w programach ogólnokrajowych.

Uchwała nr 42/94 Krajowej Rady z 15 czerwca 1994 r. (patrz „Załączniki”), podjęta w trybie art. 30 ust. 5 u.r.t. ustaliła **minimalny udział audycji** tworzonych przez terenowe oddziały TVP S.A. w poszczególnych programach ogólnokrajowych telewizji publicznej. W uchwałę nr 43/94 z 15 czerwca 1994 r. Krajowa Rada zajęła stanowisko, że zadaniem regionalnych spółek radiofonii publicznej, jest emisja programu regionalnego **w wymiarze 24 godzin na dobę**. W uchwale nr 54/94 z 30 czerwca 1994 r. (patrz „Załączniki”) Krajowa Rada uznała za niezbędne dopełnienie sieci regionalnych ośrodków telewizji publicznej przez **utworzenie ośrodka w Białymstoku** i postanowiła wystąpić do Ministra Finansów i Zarządu TVP S.A. z wnioskiem w tej sprawie. Wraz z zasadami podziału wpływów z opłat abonamentowych jest to świadectwem stałej troski Krajowej Rady o zapewnienie właściwej roli regionalnych programów radiofonii i telewizji publicznej w polskim ładzie w eterze.

3.17 Krajowa Rada spotkała się z Zarządem Stowarzyszenia Radia Publicznego w celu dokonania przeglądu problemów regionalnych spółek radiofonii publicznej, w tym ich relacji z PR S.A., stacjami komercyjnymi i TP S.A. oraz wypracowania rozwiązań służących rozwojowi regionalnej radiofonii publicznej.

Uchwałą z dn. 9 marca 1995 r. Krajowa Rada powołała Rady Programowe Regionalnych spółek radiofonii publicznej.

Krajowa Rada odniosła się do wspólnego programu sieciowego oddziałów TVP S.A., wyrażając obawę, czy nie ogranicza to swobody działania i inicjatywy programowej samych oddziałów poprzez centralizację decyzji o zawartości tego programu. Współpraca tego typu powinna **wyzwalać inicjatywę oddziałów i pobudzać wnoszenie przez nie wkładu produkcyjnego i programowego** do wspólnego programu sieciowego.

3.18 Przewodniczący KRRiT wydał 35 decyzji przyznających częstotliwości radiowe i kanały telewizyjne dla stacji nadawczych oraz dla rozgłośni regionalnych Polskiego Radia S.A. i Telewizji Polskiej S.A. w celu rozpowszechniania ogólnokrajowego i regionalnego programu radiowego i telewizyjnego.

3.19 Krajowa Rada kontynuowała starania, by publiczne radiofonia i telewizja właściwie wypełniały swoje zadania programowe zgodnie z art. 21-25 u.r.t., co jest konieczne, dla stworzenia dostępnej wszystkim odbiorcom wszechstronnej oferty programowej, **realizującej wszystkie zadania radia i telewizji**. Krajowa Rada koncentrowała się zwłaszcza na budzących liczne kontrowersje działaniach programowych związanych z **obsługą informacyjną życia publicznego i politycznego kraju**.

W uchwale nr 28/94 z 13 maja 1994 r. przypomniano, że w okresie kampanii wyborczej do samorządu szczególnego znaczenia nabiera realizacja postanowień art. 21 ust. 2 pkt. 1-4 u.r.t.

W Oświadczeniu z 12 maja 1994 r. Krajowa Rada odniosła się **do obowiązków publicznej radiofonii i telewizji wobec Państwa i jego organów** określonych w art. 22 ust 2 (umożliwianie naczelnym organom państwa bezpośredniej prezentacji oraz wyjaśniania polityki państwa) i art. 21 ust. 2 - zajmując stanowisko w sprawie wymogów programowych, dziennikarskich i warsztatowych, jakie powinny spełniać audycje realizujące te zadania.

Zgodnie z delegacją ustawową, Krajowa Rada wydała rozporządzenie z dnia 13 maja 1994 r. w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych (patrz „Załączniki”).

3.20 Zgłaszane publicznie zastrzeżenia do audycji informacyjnych i publicystycznych TVP S.A., a także dążenie Krajowej Rady do wniesienia wkładu do określenia standardów zawodowych pozwalających na realizację zadań publicznej telewizji w tych gatunkach, doprowadziły do powołania przez Krajową Radę zespołu ds. tych audycji. Wyniki prac zespołu (patrz poniżej, rozdział 5 „Nadzór nad nadawcami”) zostały przedstawione dziennikarzom TVP S.A. w trakcie spotkania z nimi.

3.21 Obserwując działalność spółek publicznej radiofonii i telewizji, w tym zwłaszcza TVP S.A., Krajowa Rada stwierdza, że dalszego dopracowania i sprecyzowania wymaga wiele podstawowych aspektów publicznego sektora radia i telewizji. Dlatego w czasie spotkań z organami spółek dążyła do wyjaśnienia m.in.

podziału kompetencji ustrojowych i prawnych KRRiT, Ministra Finansów jako przedstawiciela Skarbu Państwa w walnym zgromadzeniu, Rady Nadzorczej i Zarządu (szczególnie w TVP S.A.);

formuły finansowania telewizji publicznej;

właściwego rozumienia pojęcia samodzielności i niezależności nadawcy publicznego;

reform strukturalnych w TVP S.A., w tym wprowadzenia systemu producenckiego;

krytycznej oceny polityki programowej TVP S.A. ze strony KRRiT.

3.22 Krajowa Rada docenia ogrom zadań, jakie podjąć musiał zarząd TVP S.A. w toku przekształcania scentralizowanej struktury w nowoczesny organizm gospodarczy stanowiący

podstawę dla działalności niezależnego nadawcy publicznego. Mimo rozbieżności opinii o obiektywizmie audycji informacyjnych i publicystycznych TVP S.A., niewątpliwie udało się jej zachować niezależność.

3.23 Analiza sytuacji w TVP S.A. pozwala stwierdzić następujące okoliczności:

Trudności z pełnym wcieleniem w życie idei telewizji publicznej (polityka organów TVP S.A., zmierzająca do przekształcenia jej w typową spółkę prawa handlowego nastawioną na zysk; zależność od dochodów z reklamy; podporządkowywanie ramówki i jej zawartości celowi utrzymania widowni)

Brak spójnego programu przekształceń obejmującego nowy system ekonomiczno-finansowy, program obniżania kosztów działalności spółki itp.;

Sytuacja ta skłoniła KRRiT do powołania zespołu, który na podstawie u.r.t. oraz dokumentów Rady Europy i Europejskiej Unii Radiowo-Telewizyjnej opracuje normatywny model telewizji publicznej w warunkach polskich i z tego punktu widzenia oceni działalność TVP S.A.

4. TELEWIZJA KABLOWA I SATELITARNA

Rejestracja programów rozprowadzanych w sieciach kablowych

4.1 Zgodnie z art.41 u.r.t. operatorzy kablowi są zobowiązani do zgłoszenia do rejestracji w KRRiT programów rozprowadzanych w sieciach kablowych. Proces rejestracji programów rozprowadzanych w sieciach kablowych w roku sprawozdawczym 1994/95 przebiegał według trybu określonego w rozporządzeniu z dnia 13 sierpnia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia rejestracji rozprowadzania programów w sieciach kablowych, wzoru rejestru i opłat za wpis do rejestru (Dz.U. z 1993 r. Nr 79, poz.375).

4.2 Na początku roku liczba składanych wniosków rejestracyjnych nie odpowiadała liczbie sieci kablowych eksploatowanych w Polsce. Należy wymienić dwie główne przyczyny tego zjawiska. Pierwszą jest stosunkowo **zły stan techniczny** wielu sieci kablowych, co **uniemożliwia** resortowi podległemu Ministrowi Łączności wydawanie zezwoleń telekomunikacyjnych. Posiadanie takiego zezwolenia jest, na gruncie ustawy o radiofonii i telewizji, warunkiem koniecznym pozytywnego rozpatrywania zgłoszeń o rejestrację programów. Proces modernizacji złych technicznie sieci jest długotrwały i należy się spodziewać, że będzie postępował automatycznie z rozbudową nowoczesnych sieci kablowych i rozwojem techniki telewizyjnej.

Drugą z głównych przyczyn opieszałości operatorów w wypełnieniu obowiązku rejestracji był (i w pewnym stopniu jest nadal) fakt, że jednym z wymogów rejestracji programu jest "uprawdopodobnienie przez operatora sieci kablowej, że rozprowadzanie nie będzie naruszać praw nadawcy programu" (art. 48, ust. 3 pkt. 5 u.r.t.) - natomiast kwestie zakresu obowiązywania praw twórczych po raz pierwszy zostały określone w ustawie z dnia 4 lutego 1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 1994r. nr 24, poz.83). Ustawa ta weszła w życie 23.05.94r. tzn. ponad rok od czasu obowiązywania u.r.t.

4.3 Nowa ustawa o prawie autorskim również nie wyjaśniła wszystkich spraw do końca, bowiem art.99 tej ustawy uzależnia prawa nadawców zagranicznych od treści umów międzynarodowych. Rzeczpospolita Polska nie jest stroną Konwencji Rzymskiej i w związku z tym zakres ochrony nadawców zagranicznych jest znacznie ograniczony.

Mając na względzie niejednoznaczność interpretacji prawnych, w celu usprawnienia procesu rejestracji Krajowa Rada uchwałą nr 38/94 z dnia 7 czerwca 1994r. złagodziła wymagania stawiane wobec operatorów sieci kablowych przy składaniu wniosków. Jednocześnie, przy okazji prac Parlamentu nad nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji KRRiT zaproponowała **skreślenie tego wymogu, pozostawiając ochronę praw nadawcy**

przepisom prawa autorskiego.

4.4 Przebieg procesu rejestracji

	do 15.03.94r.	15.03.94-10.03.95	Łącznie
Liczba wniosków	22	274	296
Liczba założonych ksiąg	14	165	177
Liczba sieci	23	283	306
Liczba zarejestrowanych programów	288	4735	5023

Koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych

4.5 Równoległe z rozpatrywaniem wniosków o koncesje na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych drogą naziemną prowadzony jest proces koncesyjny w odniesieniu do programów rozpowszechnianych w sieciach kablowych. Procedura występowania z wnioskiem o koncesję została określona w rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 2 czerwca 1993 r. w sprawie zawartości wniosku oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. z 1993r. Nr 52, poz.244). W odróżnieniu od koncesji rozsiewczych, gdzie z wnioskiem występuje się w związku z ogłoszeniem KRRiT o konkursie na przydział częstotliwości, przyznawanie koncesji kablowych jest procesem płynnym.

Przebieg procesu koncesyjnego na rozpowszechnianie programów telewizyjnych w sieciach kablowych

	do 15.03.94r.	15.03.94-10.03.95	Łącznie
Liczba wniosków	33	43	76
Liczba wydanych koncesji	1	47	48

Operatorzy, sieci kablowe oraz łączna liczba programów zarejestrowanych w każdej sieci

Lp.	Operator	Siedziba	Lokalizacja sieci	Liczba progr.
1	2	3	4	5
1	"PORION" Sp. z o.o.	Warszawa	Warszawa	2
2			Warszawa	2
3			Warszawa	2
4			Warszawa	2
5	Telewizja Kablowa Kołobrzeg Agencja Usługowo-Reklamowa Sp. z o.o.	Kołobrzeg	Kołobrzeg	24
6	Płocka Telewizja Kablowa "Relax-Sat" S.C.	Płock	Płock	1
7	Adam Kaszta	Lubań Śląski	Lubań Śląski	3

8	ELEKTRIM TV Sp. z o.o.	Warszawa	Warszawa	31
9	Polska Telewizja Kablowa S.A.	Warszawa	Gdańsk	27
10			Katowice	15

1	2	3	4	5
11			Kraków	15
12			Tychy	15
13			Warszawa	16
14	Elżbieta Zjawiony, TVK - Telewizja Kablowa	Wrocław	Wrocław	10
15	Polkowicka Telewizja Kablowa Sp. z o.o.	Polkowice	Polkowice	8
16	MARINEX S.C. Telewizja Kablowa w Augustowie	Augustów	Augustów	11
17	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Kole	Koło	Koło	2
18	Waldemar Wiśniowski	Piła	Piła	8
19	Przedsiębiorstwo "TITAN" Sp. z o.o. Henryk Bugła	Rydułtowy	Wodzisław Śl.	1
20	SATOS S.C.	Mońki	Monki	2
21	DIANA S.C. Telewizja Kablowa	Rudnik	Nisko	11
22			Stalowa Wola	20
23	TV-SAT "Ursus" Sp. z o.o.	Warszawa	Warszawa	2
24			Warszawa	3
25	Krzemiński Zdzisław, "Tele-Raj"	Świdnica	Świdnica	8
26	Czesław Baran, Zakład Telewizji Kablowej "WIZUALSAT"	Bydgoszcz	Chełmno	13
27	Jastrzębska Telewizja Kablowa S.C.	Jastrzębie Zdrój	Jastrzębie Zdrój	16
28	Zakład Usług Antenowych "PETRUS"	Chojnice	Chojnice	27
29			Lubiec	15
30			Olsztyn	28
31			Toruń	10
32			Toruń	15
33			Toruń	14
34	Zakład Teletechniczny "Teldom" S.C. Dariusz Wilczek, Cezary Matuszewski	Biskupiec	Biskupiec	12
35	TVK Sp. z o.o. Studio Telewizji Kablowej	Biała Podlaska	Biała Podlaska	10
36			Biała Podlaska	10
37			Biała Podlaska	10
38	Spółdzielnia Mieszkaniowa im. 23 Lutego w Koziegłowych	Koziegłowy	Koziegłowy	17
39	"TEL-KAB" Zakład Elektroniki	Warszawa	Pruszków	14
40	Spółdzielnia Mieszkaniowa "Świt" w Ełku	Ełk	Ełk	25
41	Konińska Spółdzielnia Mieszkaniowa	Konin	Konin	21
42	"MAXTEL" Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe	Kielce	Kielce	22
43	Telekomunikacja Polska S.A. Zakład Radiokomunikacji i Teletransmisji	Olsztyn	Mragowo	6

1	2	3	4	5
44	"RYNTRONIK" Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Eksportowo- Importowe	Katowice	Łaziska	37
45			Bytom	37
46			Gliwice	30
47			Gliwice	30
48			Jaworzno	30
49			Katowice	37
50			Katowice	34
51			Kraków	39
52			Kraków	39
53			Kraków	39
54			Mikołów	30
55			Piekary Śląskie	30
56			Sosnowiec	37
57			Sosnowiec	37
58			Trzebinia	30
59			Tychy	37
60			Tychy	37
61			Wodzisław Śląski	37
62			Zabrze	37
63			Zabrze	37
64	Zabrze	37		
65	Zabrze Helenka	30		
66	"AZART-SAT" Przedsiębiorstwo Usługowo- Handlowe	Jelenia Góra	Bolesławiec	18
67			Kowary	18
68	AUTOCOM S.C.	Kraków	Kraków	24
69			Skawina	24
70	Przedsiębiorstwo Usług Inwestycyjnych S.A.	Radomsko	Radomsko	16
71	Miroslaw Knociński, PHU "Automatyka Serwis"	Bydgoszcz	Bydgoszcz	36
72			Bydgoszcz	36
73			Bydgoszcz	36
74			Bydgoszcz	36
75			Bydgoszcz	34
76	"SATKABEL" S.C.	Wałbrzych	Wałbrzych	6
77	Bydgoska telewizja Kablowa "GAWEX" S.C.	Bydgoszcz	Bydgoszcz	10
78	"DIPOL" S.C. Zakład Usług Elektronicznych	Białystok	Siemiatycze	9
79			Siemiatycze	10
80	Stowarzyszenie Osiedlowego Systemu TV-SAT Mydlice Płd.	Dąbrowa Górnicza	Dąbrowa Górnicza	12

1	2	3	4	5
81	Telewizja Kablowa DAMI	Jelenia Góra	Jelenia Góra	51
82			Kraków	51
83			Kraków	51
84			Oświęcim	51
85			Radom	51
86			Skarżysko Kamienna	51
87			Wadowice	51
88			Wola gm. Miedzna	51
89	Andrzej Janulewicz	Jelenia Góra	Jelenia Góra	15
90			Jelenia Góra	15
91	Klub Sympatyków Telewizji Kablowej "NAD WISŁĄ"	Bydgoszcz	Bydgoszcz	16
92	"ELSAT 21" S.C.	Starachowice	Starachowice	9
93	PPHU "MACROSAT"	Barczewo	Barczewo	4
94	"TF-TELTOR" Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Wdrożeniowe i Usługowo-Handlowe	Ostrów Mazowiecka	Ostrów Mazowiecka	14
95	TV KAB - Police sp. jawna	Szczecin	Police	17
96	Zielonogórska Telewizja Przewodowa S.A.	Zielona Góra	Zielona Góra	33
97	Przedsiębiorstwo Wdrożeniowo-Produkcyjne "MESCOMP" S.A.	Warszawa	Warszawa	16
98			Warszawa	14
99			Warszawa	10
100	Beskidzka Telewizja Kablowa "BEST-SAT" Sp. z o.o.	Bielsko Biała	Bielsko Biała	12
101	"INSAT" S.C.	Nowy Sącz	Nowy Sącz	10
102			Stary Sącz	7
103	"MASTER" Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe	Głogów	Głogów	16
104			Kozuchów	16
105			Lubin	16
106			Przemków	16
107	"RYNSAT" Zakład Radio-Telemechaniki	Włodawa	Włodawa	6
108	Jan Tomków	Marciszów	Zgorzelec	14
109	Stowarzyszenie Użytkowników Telewizji Satelitarnej "Osiedle Różanka"	Wrocław	Wrocław	11
110	Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o.	Świdnik	Świdnik	8
111	Jan Niedzielski	Warszawa	Warszawa	5
112	PILSAT S.A.	Piła	Piła	13
113	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Grudziądzu	Grudziądz	Grudziądz	9
114	"INFO-ART", Janusz Gryżewski	Ełk	Biała Piska	17
115			Ełk	17
116			Grajewo	16
117	Spółeczny Komitet TV-SAT Osiedla "SPORTOWA"	Rzeszów	Rzeszów	12

1	2	3	4	5
118	Telewizja Kablowa "VECTRA" Sp. z o.o.	Gdynia	Łomża	14
119			Kościerzyna	14
120			Nidzica	14
121			Olsztyn	14
122			Ostróda	14
123			Słupsk	14
124			Ustka	14
125			Wrocław	14
126			Spółdzielnia Mieszkaniowa "Tęcza"	Turek
127	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe "SAT-KOM" Sp. z o.o.	Racibórz	Racibórz	22
128	PHU "DAMP" S.C.	Warszawa	Warszawa	10
129	Telewizja Kablowa Kwidzyn	Kwidzyn	Kwidzyn	9
130	Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjno-Handlowe "Pomatik"	Zabrze	Ruda Śląska	5
131	Łowicka Spółdzielnia Mieszkaniowa	Łowicz	Łowicz	2
132	"A-Z" Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe	Katowice-Giszowiec	Katowice	15
133	Spółdzielnia Mieszkaniowa "Związkowiec"	Konin	Konin	7
134	"AZART - TK TYBINKOWSKI"	Kielce	Kielce	7
135	"AZART S.C. - Telekomunikacja"	Kielce	Busko-Zdrój	6
136	Stowarzyszenie Użytkowników Telewizji Satelitarnej	Łowicz	Łowicz	12
137	Stowarzyszenie "TV-SAT" os "Krakowska Południe"	Rzeszów	Rzeszów	4
138	Stowarzyszenie Miłośników Telewizji Satelitarnej "ASTRAL"	Łódź	Łódź	12
139	"ASTRA PIŁA" Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe	Piła	Piła	29
140			Złotów	29
141	Bałtyckie Towarzystwo Telewizyjno-Telegraficzne S.A.	Słupsk	Sławno	13
142			Słupsk	13
143	"SAT-KOL" S.C.	Gryfów Śląski	Andrychów	15
144			Gorlice	16
145	Zakład Usług Antenowych "ELTRONIK"	Brodnica	Brodnica	9
146	"DOLAN-SAT" Zakład Instalacji Teletechnicznych, Kazimierz Dolan	Pruszcz Gdański	Olkusz	17
147	Stowarzyszenie Użytkowników Osiedlowej Telewizji Satelitarnej "Ekran"	Łódź	Łódź	9
148	Towarzystwo Eksploatacji Kablowej Sieci Telewizyjnej Osiedla Widzew-Zachód	Łódź	Łódź	8
149	"ELSAT" Sp. z o.o.	Poznań	Poznań	15
150	Marek Szeliga	Gdynia	Gdynia	18
151			Płock	18
152	Stowarzyszenie Użytkowników Osiedlowej Telewizji Satelitarnej "TEOSAT"	Łódź	Łódź	9

153	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Żninie	Żnin	Żnin	3
-----	------------------------------------	------	------	---

1	2	3	4	5
154	"Bystar" Spółka Akcyjna	Bydgoszcz	Bydgoszcz	10
155			Bydgoszcz	10
156			Bydgoszcz	10
157	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Sępólnie Krajeńskim	Sępólno Krajeńskie	Sępólno Krajeńskie	3
158			Więcbork	3
159	Konecka Spółdzielnia Mieszkaniowa	Końskie	Końskie	8
160	Żyrardowska Spółdzielnia Mieszkaniowa	Żyrardów	Żyrardów	3
161			Żyrardów	3
162			Żyrardów	3
163	Stowarzyszenie Użytkowników Osiedlowej Telewizji Satelitarnej "RAD-SAT 2"	Łódź	Łódź	9
164	Stowarzyszenie Osiedlowej Telewizji Satelitarnej DĄBROWA- JEZIORANY	Łódź	Łódź	10
165	Stowarzyszenie Użytkowników Osiedlowej Telewizji Satelitarnej - Żubardź	Łódź	Łódź	9
166	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Bystrzycy Kłodzkiej	Bystrzyca Kłodzka	Bystrzyca Kłodzka	9
167	Telewizja Kablowa Spółka z o.o. w Gorzowie Wlkp. Oddział w Stargardzie	Stargard Szczeciński	Stargard Szczeciński	4
168			Stargard Szczeciński	4
169	"ELSAT" Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Sp. cywilna Golicz i Moś	Ruda Śląska	Bytom	10
170			Bytom	10
171			Bytom 22	10
172			Ruda Śląska	10
173	Stowarzyszenie Osiedlowej Sieci Telewizyjnej "DĄBROWA-67"	Łódź	Łódź	3
174	Zarząd Telewizji Kablowej "Chomiczówka"	Warszawa	Warszawa	9
175	"SATRON" S.C. Systemy Telewizji Kablowej	Łambinowice	Głubczyce	4
176	Spółdzielnia Mieszkaniowa "PÓLNOC"	Częstochowa	Częstochowa	3
177	Stowarzyszenie Kablowej Telewizji TV-SAT "Teofilów C"	Łódź	Łódź	3
178	Spółeczny Komitet Użytkowników Telewizji Kablowej Os. Dąbrowskiego w Łowiczu	Łowicz	Łowicz	9
179	Stowarzyszenie "Osiedlowa Telewizja Kablowa"	Oława	Oława	7
180	Spółdzielnia Mieszkaniowa "Na Skarpie"	Toruń	Toruń	11
181	Fundacja Pomocy Dzieciom "UŚMIECH" w Ostrowcu	Ostrowiec Świętokrzyski	Ostrowiec Świętokrzyski	7
182	PHU "Mar-SAT"	Częstochowa	Częstochowa	11
183	Zakład Usług Telewizji Kablowej, Lesław Dorobek	Kamienna Góra	Kamienna Góra	20
184	Przedsiębiorstwo Elektryfikacji "ELTOR" Sp. z o.o.	Bydgoszcz	Bydgoszcz	10
185	Puławska Spółdzielnia Mieszkaniowa	Puławy	Puławy	12

186	Spółdzielnia Mieszkaniowa Os. Włókniarzy	Bielawa	Bielawa	7
-----	--	---------	---------	---

1	2	3	4	5
187	Stowarzyszenie Użytkowników Osiedlowej Telewizji Satelitarnej "RET-SAT1"	Łódź	Łódź	10
188	Agencja Handlowa "GAWEX" S.C.	Szczecinek	Szczecinek	9
189	Stowarzyszenie Klub Sympatyków TV Sateleitarnej OGRODY	Bydgoszcz	Bydgoszcz	3
190	WEGA S.C.	Wejherowo	Gdynia	12
191			Rumia	12
192	Henryk Kanczkowski	Wejherowo	Wejherowo	12
193	Stowarzyszenie Użytkowników Telewizji Kablowej "Zachód" w Szczecinku	Szczecinek	Szczecinek	12
194	Jarosław Karkosz	Świebodzin	Świebodzin	6
195	Beskidzka Telewizja Kablowa "Bestkabel" Sp. z o.o.	Żywiec	Żywiec	22
196	"TAT-TELADIN" Sp. z o.o. Międzynarodowy Serwis Systemów Elektronicznych	Toruń	Grudziądz	7
197			Toruń	7
198	Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa	Sochaczew	Sochaczew	3
199			Sochaczew	3
200	Stowarzyszenie Telewizja Teofilów B	Łódź	Łódź	3
201	Spółdzielnia Mieszkaniowa "Krzemionki"	Ostrowiec Świętokrzyski	Ostrowiec Świętokrzyski	7
202	Polska Telewizja Kablowa Warszawa S.A.	Warszawa	Warszawa	26
203	Polska Telewizja Kablowa Katowice S.A.	Katowice	Katowice	20
204			Sosnowiec	24
205			Tychy	20
206	Polska Telewizja Kablowa Kraków S.A.	Kraków	Kraków	26
207	Stowarzyszenie Użytkowników Osiedlowej TV-SAT "ALFA"	Łódź	Łódź	11
208	"CATEL" S.C.	Siedlce	Siedlce	2
209			Siedlce	2
210	"TELPOL" Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Montażowe Urządzeń Elektronicznych Jerzy Krempa	Chorzów	Chorzów	26
211			Sosnowiec	26
212	Młodzieżowa Spółdzielnia Mieszkaniowa w Toruniu	Toruń	Toruń	9
213	Śląska Telewizja Kablowa Sp. z o.o.	Świętochłowice	Świętochłowice	12
214	Asocjacja Techniczna "MIKROPOL" Sp. z o.o.	Warszawa	Warszawa	10
215	Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa "PIONIER" w Kętrzynie	Kętrzyn	Kętrzyn	10
216	Stowarzyszenie Klub Miłośników Telewizji Satelitarnej TV SAT 364	Łódź	Łódź	9
217	TV KAB - Szczecin sp. jawna	Szczecin	Szczecin	16
218	Mieczysław Bałakański Tele-Sat	Grajewo	Grajewo	4

219	"REFLEX" Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe	Katowice	Czeladź	11
220	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Śremie	Śrem	Śrem	12

1	2	3	4	5
221	P.P.U.H. M-SAT, Janusz Miazek	Łódź	Łódź	8
222			Łódź	8
223			Łódź	8
224	P.U.H. "MIK-ELE" S.C.	Łódź	Łódź	22
225	Spółdzielnia Mieszkaniowa im. Stefana Batorego	Łódź	Łódź	3
226	Spółdzielnia Mieszkaniowa CHOJNY	Łódź	Łódź	9
227	Stow. użyt. Sieci Telewizji Kablowej "ZBIORCZA"	Łódź	Łódź	9
228	Zakład Montażu Sieci Kablowej, Maciej Wachowicz	Jelenia Góra	Legnica	8
229	Telewizja Kablowa "GOSAT-SERWIS" Spółka z o.o.	Wrocław	Łódź	32
230			Bogatynia	32
231			Brzeg Dolny	32
232			Gostyń	32
233			Kalisz	32
234			Krotoszyn	32
235			Leszno	32
236			Lubin	32
237			Oleśnica	32
238			Pabianice	32
239			Praszka	32
240			Rawicz	32
241			Tarnobrzeg	32
242			Wrocław	32
243	Przedsiębiorstwo Teletechniczne "TELE-CAL" Spółka z o.o.	Kalisz	Kalisz	14
244	Częstochowska Spółdzielnia Mieszkaniowa "Nasza Praca"	Częstochowa	Częstochowa	15
245	Zakład Usług Antenowych SAT-MONT-SERVICE S.C.	Choszczno	Sosnowiec	22
246			Szczecin	21
247	"DAAT" Sp. z o.o.	Gryfów Śląski	Gryfów Śląski	4
248			Leśna	4
249	Krajowe Przedsiębiorstwo Usług Specjalistycznych "Inżynier" Sp. z o.o.	Szczecin	Szczecin	26
250			Szczecin	26
251	CITY-SAT Gordzielnik	Strzelice Opolskie	Strzelce Opolskie	10
252	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe "Satex", S.C. Wojciech Abramowicz	Kędzierzyn-Koźle	Czerwionka-Leszczyny	13
253	Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa	Legionowo	Legionowo	9
254	Grodziska S.M	Grodzisk Maz	Grodzisk Mazowiecki	10

255	Stowarzyszenie Użytkowników Telewizji Satelitarnej Osiedla Gaj	Wrocław	Wrocław	11
256	Szczecińska Telewizja Kablowa Sp. z o.o.	Szczecin	Szczecin	21
257			Szczecin	21

1	2	3	4	5
258	"BEJ" Sp. z o.o.	Warszawa	Warszawa	18
259	TELKAT Spółka z o.o.	Kielce	Kielce	14
260			Kielce	14
261	Firma I.A.T., Andrzej Stawarz.	Sosnowiec	Sosnowiec	9
262			Sosnowiec	9
263	Starogardzka Telewizja Kablowa Urzędu Miasta	Starogard Gdański	Starogard Gdański	10
264	Katowicka Telewizja Kablowa S.A.	Katowice	Katowice	14
265	ENERGOREM Sp. z o.o.	Kozienice	Biłgoraj	8
266	Niezależny Samorządny Związek "Solidarność" Zakładowa Komisja Zakładów Chemicznych "Blachownia	Kędzierzyn-Koźle	Kędzierzyn Koźle	11
267	"SOTEL" Sp. z o.o. P.H.U	Pruszcz Gdańsk	Pruszcz Gdański	14
268	Telewizja Kablowa ASTER-CITY Spółka Akcyjna	Warszawa	Warszawa	25
269	"SKORPION" Zakład Usług Elektronicznych Bogusław Dubiel	Opole	Krapkowice-Otmęt	8
270	INSAT Spółka Cywilna	Kędzierzyn Koźle	Kędzierzyn Koźle	16
271	Spółdzielnia Dolsat	Bełchatów	Bełchatów	10
272	ASTEL Spółka Cywilna Studio Satelitarnej Telewizji Kablowej	Kędzierzyn Koźle	Kędzierzyn	12
273			Kędzierzyn Koźle	12
274			Kędzierzyn Koźle	12
275	TELKAB P.U.H.	Rybnik	Rybnik	5
276	TOYA Sp. z o.o.	Łódź	Łódź	20
277			Łódź	20
278			Kutno	19
279			Mysłówice	20
280			Przemyśl	22
281	Stowarzyszenie Użytkowników Sieci Kablowej TV-CHEŁMSAT	Gdańsk	Gdańsk	8
282	'TORO' Telewizja Kablowa S.C.	Tomaszów Mazowiecki	Tomaszów Mazowiecki	13
283	Fundacja Telewizji Kablowej	Świnoujście	Świnoujście	14

Wykaz wydanych koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych w sieciach kablowych.

Lp.	Nadawca	Siedziba	Lokalizacja sieci
1	2	3	4
1	Mirosław Knociński, PHU "Automatyka-Serwis"	Bydgoszcz	Bydgoszcz
			Bydgoszcz
			Bydgoszcz
			Bydgoszcz
2	Telewizja Kablowa Kielce	Kielce	Kielce
3	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Wdrożeniowe i Usługowo-Handlowe TF-TELFOR Sp. z o.o.	Ostrów Mazowiecka	Ostrów Mazowiecka
4	Polkowicka Telewizja Kablowa Sp. z o.o.	Polkowice	Polkowice
5	TV-SAT URSUS Sp. z o.o.	Warszawa	Warszawa
			Warszawa
6	Telewizja Przewodowa Zielona Góra Sp. z o.o.	Zielona Góra	Zielona Góra
7	Jerzy Gotnarczyk, Jastrzębska Telewizja Kablowa	Jastrzębie Zdrój	Jastrzębie Zdrój
8	Fundacja Pomocy Dzieciom "UŚMIECH" w Ostrowcu	Ostrowiec Świętokrzyski	Ostrowiec Świętokrzyski
9	Andrzej Słopnicki, Telewizja Gorlice	Gorlice	Gorlice
10	Adam Kaszta, TV Kablowa KOMSAT	Lubań Śląski	Lubań Śląski
11	Telewizja Trójmiasto Sp. z o.o.	Gdańsk	Gdańsk
12	Lech Łucki, Telewizja Kablowa - Police	Szczecin	Police
13	Marian Wachowicz, "DAMI" Telewizja Kablowa	Jelenia Góra	Radom
14	Zdzisław Krzemiński, Tele Raj	Świdnica	Świdnica
15	Piotr Granowski, Zakład Usług Antenowych "PETRUS"	Chojnice	Chojnice
16	Andrzej Janulewicz, Telewizja Kablowa Zabobrze III	Jelenia Góra	Jelenia Góra
			Jelenia Góra
17	Leszek Burchardt, Azart-Sat	Jelenia Góra	Bolesławiec
18	Przedsiębiorstwo Usług Inwestycyjnych S.A.	Radomsko	Radomsko
19	Elżbieta Zjawiony, Telewizja Kablowa	Wrocław	Wrocław
20	Dariusz Wilczek, Telewizja Kablowa TELDOM	Biskupiec	Biskupiec
21	PILSAT S.A.	Piła	Piła
22	Spółdzielnia Mieszkaniowa "Na Skarpie"	Toruń	Toruń
23	Spółdzielnia Mieszkaniowa "Krzemionki"	Ostrowiec Świętokrzyski	Ostrowiec Świętokrzyski
24	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Kole	Koło	Koło
			Kłodawa
25	Spółdzielnia Mieszkaniowa "ŚWIT"	Ełk	Ełk
26	S.M. "Rubinkowo"	Toruń	Toruń
27	Młodzieżowa Spółdzielnia Mieszkaniowa w Toruniu	Toruń	Toruń

1	2	3	4
28	Gmina Żyrardów, Dom Kultury w Żyrardowie, TV-ŻYR	Żyrardów	Żyrardów Żyrardów Żyrardów
29	Andrzej Pussak, "SATAKABEL" Systemy TV Satelitarnej i Kablowej	Wałbrzych	Wałbrzych
30	Stowarzyszenie Użytkowników Telewizji Satelitarnej "ALFA"	Łódź	Łódź
31	"Autocom" Telewizja Kablowa Sp. z o.o.	Kraków	Skawina Kraków
32	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo- Handlowe "SAT-KOM" Sp. z o.o.	Racibórz	Racibórz
33	Marian Wachowicz, "DAMI" Telewizja Kablowa	Jelenia Góra	Kraków
34	Telewizja Astra Sp. z o.o.	Piła	Piła Złotów
35	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Grudziądzu	Grudziądz	Grudziądz
36	Lesław Dorobek	Kamienna Góra	Kamienna Góra
37	Telewizja Kablowa Kwidzyn Sp. z o.o.	Kwidzyn	Kwidzyn
38	Bronisław Diehl, "TEL-KAB" Zakład Elektroniki	Warszawa	Pruszków
39	Marian Wachowicz, "DAMI" Telewizja Kablowa	Jelenia Góra	Jelenia Góra
40	Marian Wachowicz, "DAMI" Telewizja Kablowa	Jelenia Góra	Oświęcim
41	Telekomunikacja Polska S.A. Zakład Radiokomunikacji i Teletransmisji	Olsztyn	Mragowo
42	"Częstochowska Telewizja Kablowa" Sp. z o.o.	Częstochowa	Częstochowa
43	Telewizja Kablowa Kołobrzeg Agencja Usługowo-Reklamowa Sp. z o.o.	Kołobrzeg	Kołobrzeg
44	Jerzy Antoni Mielczarek	Łódź	Łódź
45	Przedsiębiorstwo Teletechniczne "TELE- CAL" Sp. z o.o.	Kalisz	Kalisz
46	Gmina Miasta Biłgoraj, Dom Kultury	Biłgoraj	Biłgoraj
47	Telewizja Kablowa Spółka z o.o.	Gorzów Wielkopolski	Stargard Szczeciński Stargard Szczeciński
48	Telewizja Głogów Sp. z o.o.	Głogów	Głogów

Telewizja satelitarna

4.6 Telewizja kablowa jest organicznie sprzężona z telewizją satelitarną, która znacznie rozszerza ofertę programową dostępną widzom w Polsce, tworzy konkurencję dla nadawców koncesjonowanych w Polsce i rodzi pewne problemy natury ekonomicznej (możliwość przejmowania pewnej części reklamy z rynku polskiego, relacje i rozliczenia z sieciami kablowymi, rozprowadzanie dekoderek). Wymaga to regulacji prawnej w zakresie dopuszczonym przez przepisy międzynarodowe w celu realizacji zasad określonych w paragrafie 3.1.

4.7 Obecnie w Polsce można oglądać programy m.in. z następujących satelitów: Astra 1A, 1B, 1C, 1D; Eutelsat IIF1, IIF3; Intelsat 601 (27,5 W;), 602 ((63 E), 604 (60 E), 702 (1 W); Kopernikus 1; Intelsat II F3 (16 E); F2 (10 E); F1 (13 E), F4 (7 E); Tele-X/Sirius; Telcom 28; TDF 1/2; TV SAT 2.. Łącznie z satelitów tych nadaje się co najmniej 170 programów możliwych do odebrania w Polsce, z czego około 60 kodowanych w różnych systemach.

4.8 Obok TV Polonia, drogą satelitarną do Polski dociera program filmowy FilmNet z nałożonym polskim tłumaczeniem oraz program Polonia 1 Nicoli Grauso, emitowany z terenu Włoch po zamknięciu sieci Polonia 1. Jesienią 1995 r. ma zostać uruchomiony kolejny przeznaczony dla sieci kablowych program satelitarny „TV America”, złożony z audycji telewizji amerykańskiej. Przewiduje się również uruchomienie polskojęzycznego programu satelitarnego RTL-7. Będą one dysponowały nałożonym tłumaczeniem na język polski i będą finansowane wyłącznie z wpływów reklamowych.

Polska wersja programu FilmNet jest elementem szerszej oferty firmy Multichoice, obejmującej także kanały Country Music Television, The Discovery Channel, The Children's Channel, QVC, ostatnio także MTV. Trwają obecnie prace nad rozprowadzaniem dekoderek oraz pozyskiwaniem możliwości rozprowadzania programów w polskich sieciach kablowych. W przyszłości także pozostałe programy Multichoice mają być udostępnione w wersji polskojęzycznej. FilmNet nadaje także odpowiednie wersje językowe tego programu do Węgier, Czech, Słowacji, Słowenii i Chorwacji.

Wśród najpopularniejszych w Polsce kanałów satelitarnych znajdowały się w listopadzie 1994 r. m.in. MTV, Eurosport, RTL, SAT1, PRO7, DSF, TNT/ Cartoon Network, VIVA, 3 SAT

5. NADZÓR NAD NADAWCAMI

5.1 Ustawa o radiofonii i telewizji nakłada na Krajową Radę obowiązek zarówno określania warunków prawnych działalności nadawców, jak i prowadzenia kontroli oraz badania treści programów radiowych i telewizyjnych. Wymaga to wypracowania metodologii oraz rozwiązania problemów technicznych związanych ze stałym prowadzeniem takich badań potencjalnie dotyczących programów wszystkich nadawców - i to tym bardziej, że Krajowa Rada nie uzyskała w budżecie na 1995 r. środków na założenie delegatur terenowych.

Korzystając z pomocy Rady Europy, zorganizowano w Warszawie seminarium specjalistyczne poświęcone metodom monitorowania i badania treści programów, pozwalające szczegółowo zapoznać się z praktyką stosowaną w tym zakresie we Francji, Anglii i Niemczech. Wyniki tego seminarium będą pomocne w opracowywaniu własnych metod analizy. Natomiast Departament Reklamy opracował projekt standaryzacji danych w zakresie działalności reklamowej nadawców, obecnie testowany przez kilkudziesięciu nadawców, którzy otrzymali koncesje do końca grudnia 1994 r.

Obecnie funkcjonujące przepisy prawne regulujące działalność reklamową w mediach elektronicznych, a przede wszystkim ustawy zabraniające reklamy alkoholu i papierosów (Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi - Dz. U. Nr 35 z 1982 r., Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji - Dz. U. Nr 47 z 1993 r.), nie zawierają bezpośredniego upoważnienia dla Krajowej Rady do egzekwowania tych zapisów. Stan ten wymaga jak najszybszej nowelizacji tych zapisów, aby umożliwić Radzie sprawną i skuteczną kontrolę działalności reklamowej nadawców

Monitorowanie nadawców publicznych

5.2 18 maja 1994 r. Krajowa Rada - uznając programy informacyjne i publicystyczne za szczególnie ważne dla oceny działalności nadawcy publicznego - podjęła decyzję (uchwała nr 31/94) o powołaniu zespołu ds. programów informacyjnych i publicystycznych, powierzając mu przeprowadzenie monitoringu programów informacyjnych TVP S.A. oraz ocenę struktury organizacyjnej programów informacyjnych, zakresu obowiązków i odpowiedzialności osób sprawujących funkcje kierownicze.

Monitoring **audycji informacyjnych TVP S.A.** przeprowadzono w dniach 23.05 - 19.06 1994 r. Objęto nim 276 wydań „Wiadomości”, „Panoramy” i „Teleekspresu” . .

Celem przeprowadzonego monitoringu było:

- zbadanie stopnia realizacji ustawowych zadań telewizji publicznej (art. 21 ustawy o r. i tv. a w szczególności w pkt. 2.2 i 2.3) w audycjach informacyjnych;
- ocena poziomu warsztatowego audycji informacyjnych.

W trakcie monitoringu audycji informacyjnych analizie poddano następujące elementy:

1. struktura audycji - układ i hierarchia przekazów informacyjnych w ramach całości oraz treść i hierarchia informacji w forszpanie i apszpanie
2. wyodrębnienie w ramach struktury poszczególnych części poprzez znaki graficzne i sygnały dźwiękowe
3. sposób prowadzenia audycji - rola prezentera w procesie informowania
4. zgodność rzeczywistego czasu emisji z założeniami programowymi
5. dostosowanie doboru treści i form do możliwości percepcyjnych odbiorcy.

Analiza ta była ukierunkowana na błędy merytoryczne i usterki warsztatowe.

Wśród **błędów merytorycznych** wymienić można:

- przekaz jednostronny (np. uporczywe pokazywanie przedstawicieli jednej ze stron)
- pozorny obiektywizm - np. gdy punkt widzenia jednej ze stron wyraża dziennikarz lub inne podmioty nie związane bezpośrednio ze sprawą;
- przekaz z "tezą", zawierający perswazję;
- brak rozdzielenia informacji o zdarzeniu od komentarza;
- nieuzasadniony komentarz, uogólnienie (brak wynikania logicznego itd.);
- pozostawienie jako domyślnej istotnej części informacji;
- charakterystyczny język przekazu (tekst i obraz) w widoczny sposób " nacechowany" np. język aferalny, pseudonaukowy, wulgaryzmy itd.;
- fałszywa informacja;
- brak określenia źródła informacji lub nieuzasadnione ograniczenie się do jednego źródła;
- prezentacja własnych poglądów dziennikarza;

Wśród **usterek formalnych i warsztatowych** wymienić można:

- brak synchronii i korelacji pomiędzy obrazem i dźwiękiem
- niewłaściwą konstrukcję tekstu przekazu - tekst " niespójny logicznie", niegramatyczny, niejasny składniowo etc.
- niezachowanie porządku formalnego - chaotyczna konstrukcja przekazu
- błędy montażowe (brak dźwięku, zbyt długie ujęcia itp.)
- błędy prezentacji graficznej (np. nieczytelna grafika, mapki, brak wizytówki)
- błędy prezentera: zakłócenia ciągłości przekazu, wynikające z winy prezentera.

Wnioski z monitoringu zostały przedstawione na wspólnym spotkaniu z zarządem TVP S.A. i dyrekcją Telewizyjnej Agencji Informacyjnej.

5.3 Analiza struktury organizacyjnej programów informacyjnych TVP S.A. wykazała, że na jakość pracy zespołów dziennikarskich zdecydowanie negatywny wpływ miał niejasny w okresie przeprowadzania analizy status Telewizyjnej Agencji Informacyjnej w strukturze TVP S.A. Niejasne kompetencje prowadziły również do samowoli wydawców, działających w przekonaniu, że nie podlegają dyrektorowi TAI, a bezpośrednio szefom anten. Sama Agencja została pozbawiona wpływu na usytuowanie produkowanych przez siebie programów informacyjnych w ramówce, jak również na ich długość, scenografię i prezenterów. Kwestie te znalazły się w wyłącznej gestii szefów anten. Nie powstał dokument regulujący wzajemne stosunki między TAI-em a antenami.

Agencja nie dysponowała wówczas instrumentami finansowymi ani statutowymi, dzięki którym mogłaby sobie zapewnić szeroki dopływ informacji z oddziałów regionalnych TVP S.A.

5.4 W ramach **monitoringu programów publicystycznych TVP S.A.** zarejestrowano łącznie 152 audycje z okresu od 15.09 do 31.10 1994 r. Monitoring objął programy

publicystyczne i społeczne (w tym również o tematyce religijnej i międzynarodowej) które zajmują stałe miejsce w ramówkach obu anten.

Analiza tych audycji służyła uzyskaniu orientacji na następujące tematy:
realizacja "misji" telewizji publicznej w publicystyce telewizyjnej - analiza, interpretacja bieżących wydarzeń; usytuowanie audycji publicystycznych w programie zachowanie zasady komplementarności anten; dostosowanie usytuowania programów publicystycznych do audytorium (pasma); tendencje rozwojowe (w tym rozwój cykli programowych, nowe programy); realizacja rozporządzenia KRRiT w sprawie udostępnienia anteny partiom politycznym (FORUM)

W omawianych audycjach publicystycznych dostrzeżono następujące rodzaje błędów:

- **autorskie:**

np. niewłaściwe napisanie tekstu, scenariusz zawierający wyraźną sprzeczność w treści, błędny materiał filmowy lub niewłaściwe użycie archiwaliów, zamieszczanie w audycji informacji z niesprawdzonych lub niedostatecznie udokumentowanych źródeł, chaotyczna struktura programu, niewłaściwa liczba i dobór zaproszonych gości, słabe przygotowanie materiału kontekstowego.

- **prezeterskie:**

np. niepanowanie nad przebiegiem audycji, brak przygotowania merytorycznego, niewłaściwe zachowanie na wizji, prezentowanie własnych poglądów, przerywanie uczestnikom programu, brak konkluzji i podsumowań, nierówne traktowanie gości.

- **realizacyjne.**

Monitorowanie nadawców prywatnych

5.5 Krajowa Rada prowadziła w tym zakresie **monitoring interwencyjny** - analizę próbek programu stacji radiowych i telewizyjnych w celu weryfikacji informacji o naruszeniach Ustawy o Radiofonii i telewizji nadsyłanych do KRRiT zarówno przez instytucje jak i osoby prywatne. Stawiane zarzuty dotyczyły najogólniej mówiąc **nierzetelności dziennikarskiej oraz nie zachowania zasady bezstronności np. brak sprostowań, zawłaszczenie serwisów informacyjnych, pomówienia przy jednoczesnej odmowie udzielenie głosu drugiej stronie.** Takiej analizie (w oparciu o materiał własny i poemisyjny) poddano następujące stacje:

- RMS FM Złotów,
- Radio City Częstochowa,

Stacje kościelne

5.6 Krajowa Rada odbywała okresowe spotkania z delegacją Konferencji Episkopatu Polski pod przewodnictwem sekretarza generalnego tej Konferencji Biskupa Tadeusza Pieronka. Ze strony kościelnej uczestniczyli w spotkaniach: biskupi oraz reprezentanci Stowarzyszenia Radiofonii Katolickich VOX. W czasie tych spotkań wymieniano informacje niezbędne dla sprawnego przebiegu procesu koncesyjnego wobec nadawców kościelnych, omawiano i rozwiązywano powstające sprawy sporne, a także podejmowano szerszą problematykę ładu społeczno-moralnego w sferze oddziaływania na społeczeństwo mediów elektronicznych. W okresie sprawozdawczym odbyły się trzy takie spotkania.

5.7 W dniach 17-22 stycznia 1994 r. prowadzono również monitoring działalności programowej Radia Maryja. Ustalono, że program stacji zgodny jest z deklarowanym przez Radio Maryja profilem religijnym. Szczególną jednak cechą programu są audycje z telefonicznym udziałem słuchaczy. Ocenę wynikającą z analizy programu przedstawiono biskupom w obecności Ojca Prowincjała Zgromadzenia O.O. Redemptorystów.

Monitorowanie działalności reklamowej nadawców

5.8 Monitoring dotyczył zgodności działalności reklamowej i sponsoringu nadawców publicznych i komercyjnych z obowiązującymi przepisami (a w szczególności: przestrzeganie limitów czasowych w skali godziny oraz w ciągu doby, reklamowanie artykułów zabronionych - alkohol, papierosy, oznakowanie spotów reklamowych). Monitoring prowadzono zarówno w oparciu o materiał poemisyjny nadesłany przez stacje, jak i na podstawie własnych nagrań.

Dla przykładu, w dniach 12-18.08.1994 r. przeprowadzono kompleksowy monitoring programu 5 prywatnych i publicznych stacji radiowych: *pr.I PR*, *pr.III PR*, *Radia "Eska"*, *Radia "Kolor"*, *Radia dla Ciebie* pod kątem zgodności działalności reklamowej stacji z obowiązującymi przepisami. Monitoringiem objęto 14 godzin programu, od godz. 6.00 do 20.00, w dniu 3.10.1994 roku. Analizę przeprowadzono na podstawie nagrań udostępnionych przez nadawców.

5.9 W wyniku tego Departament Reklamy Biura KRRiT podjął **ponad 60 interwencji** wobec nadawców naruszających przepisy prawne, regulujące zasady działalności reklamowej i sponsoringu w radiofonii i telewizji. Najczęściej dotyczyły one: **reklamy alkoholu, braku oznaczenia bloków reklamowych lub oznaczenia niezgodnego z zapisem rozporządzenia, wcześniejszego przerywania audycji blokiem reklamowym, nieprawidłowego oznaczenia sponsorów audycji**. Od stycznia 1995 r. Departament podejmuje również interwencje związane z zakazem reklamy wyrobów tytoniowych.

6. SKARGI I WNIOSKI

6.1 W okresie od 1 marca 1994 r. do 1 marca 1995 r. otrzymano 21 094 szt. listów, pocztówek, faxów i telegramów, które zawierały łącznie 54380 podpisów. Od początku 1995 roku napłynęło 5745 sztuk korespondencji.. Odnotowano 5 fal listów na następujące tematy:

1. Korespondencja w sprawie „Radia Maryja”, w tym:
 - a) Od początku ub r. próśby o przyznanie koncesji i umorzenie opłaty koncesyjnej (lawina listów zakończyła się po przyznaniu koncesji). W posiadaniu KRRiT znajduje się już około 50 000 listów i pocztówek w tej sprawie; otrzymano dodatkowo ponad 300 faksów.
 - b) Od listopada do chwili obecnej trwa korespondencja o przyznanie koncesji dla „Radia Maryja” w Warszawie oraz o objęcie zasięgiem nadawania obszaru całego kraju. Otrzymano 19294 szt. korespondencji z podpisami 27127 osób.
2. Listy popierające sieć POLONII 1 (350), a także protesty po zamknięciu stacji POLONII 1. Nasilenie korespondencji wystąpiło w sierpniu, ale listy napływają nadal.
 - a) Najwięcej (150) z poparciem dla TV Krater w Krakowie. Zawierały około 12 000 podpisów.
 - b) listy popierające TV ES w Poznaniu zawierające około 5000 podpisów.
 - c) pozostałe dotyczyły TV ECHO, TV RONDO, TV MORZE.
3. Listy popierające „Radio Mozart” (200) . Korespondencja napływała przez pierwsze dwa tygodnie maja 1994r.
4. Listy z Jeleniej Góry, popierające koncesję dla Radia RMF-M w Jeleniej Górze wraz z 1800 podpisami.
5. Listy z Łodzi, Pabianic i województwa sieradzkiego popierające koncesję dla Radia ”Parada” - sztuk korespondencji 17, zawierających 10360 podpisów.

6.2 Wśród problemów będących przedmiotem korespondencji do Rady, wymienić można (w kolejności wedle liczby nadesłanych skarg, protestów i próśb o zmianę stanu rzeczy):

- Brak obiektywizmu w informowaniu, stronniczość polityczna, nierzetelność, łamanie zasad etyki dziennikarskiej, niemożność uzyskania sprostowań, lekceważenie odbiorcy, brak dbałości o język ojczysty.
- Nieposzanowanie uczuć religijnych, wyszydzanie wartości chrześcijańskich i tradycji narodowych.
- Niski poziom programów dla dzieci i młodzieży, nadmiar scen drastycznych i brutalnych.
- Zły układ ramówki (dobre programy nadawane są nocą).

Program telewizji publicznej - jak wynika z listów - różni się z oczekiwaniami widzów zwłaszcza starszych wiekiem: skargi na nadmiar muzyki rockowej, filmów gangsterskich, reklam.

Biuro Krajowej Rady odpowiedziało na każdy nieanonimowy list, podając wyjaśnienia, wskazując tryb dalszego załatwienia sprawy, bądź kierując listy do odpowiednich instytucji wg. kompetencji. Po zapoznaniu się z nagraniem audycji, której dotyczyła korespondencja, członkowie Rady lub cała Rada - w wypadku stwierdzenia wykroczenia przeciw zapisom ustawy - oraz po uwzględnieniu wyjaśnień nadawcy, formułowali zastrzeżenia lub uwagi do jego działalności programowej.

6.3 Tematy korespondencji dotyczącej radia

- 1) Skarga Zarządu Polskiego Radia S.A. przeciw Radiu ZET w sprawie transmisji z Zimowych Igrzysk Olimpijskich i wypowiedzi p. Andrzeja Woyciechowskiego. (Była ona przedmiotem obrad Rady, korespondencja w tej sprawie prowadzona była przez sekretariat Rady).
- 2) Interwencja posła Jacka Kuronia dotycząca ograniczenia emisji „Magazynu Kaszubskiego” nadawanego w „Radiu Gdańsk”. Interwencję podjęto, sprawę wyjaśniono.
- 3) Skarga p. Marii Lerman dt. cenzurowania jej audycji w pierwszym programie „Polskiego Radia” S.A.
- 4) Kolejna skarga dt. audycji „Koła Fortuny” dla dzieci - w audycji nadanej w Programie I PR.
- 5) Skarga emerytów-śpiewaków na stosunki panujące w Radiu Wrocław - wyjaśniona.
- 6) Prośba Organizacji Litewskich w Polsce o zwiększenie ilości audycji poświęconych mniejszościom narodowym - uzyskano zapewnienie natychmiastowej współpracy w tym zakresie.
- 7) Dwie skargi dt. wulgaryzmów w audycjach radiowych - na skutek interwencji Rady pouczone odpowiedzialnych dziennikarzy.

- 8) Skarga Zarządu Głównego Polskiego Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych dt. manipulacji i nierzetelności informowania w audycji nadanej w I programie PR.
- 9) Skarga dt. „Radia O’le”, którego sygnał dźwiękowy przypomina sygnał PR w Opolu (skarga była zasadna, Rada zwróciła uwagę kierownictwu radia komercyjnego).
- 10) Skarga na „Radio dla Ciebie” - po wyjaśnieniu oddalona.
- 11) Skarga radnych i Wiceprzewodniczącego Obywatelskiego Forum Wyborczego z Belchatowa na radio GA-GA dt. wykorzystywania radia w kampanii wyborczej.
- 12) Interwencja w sprawie konfliktu interesów (sprawa kryptoreklamy) pomiędzy Radiem Toruń a „Radiem GRA” - Rada wydała opinię w tej sprawie. Konflikt rozstrzygnięto na drodze sądowej.
- 13) Skargi od osób prywatnych na „Radio 66” w Koninie; „Radio Vigor” w Słupsku; „Radio Galicja” w Krośnie.

6.4 Tematy korespondencji dotyczącej telewizji

- 1) Skargi prof. dr hab. Marka Drozdowskiego, prezesa Towarzystwa Miłośników Historii oraz Józefa Kusznica prezesa Związku Więźniów Politycznych Skazanych na Karę Śmierci w Okresie Reżimu Komunistycznego w sprawie wstrzymania emisji filmu „Humer i inni” - sprawę wyjaśniono.
- 2) Skarga pp. Łuczaków na program „Fakty i Zdarzenia” zrealizowany przez TVP Wrocław - zarzut stronniczości.
- 3) Skarga posła Tadeusza Samborskiego /PSL/ dotycząca nierzetelności informacji podanej w „Panoramie”.
- 4) Skarga posła Tadeusza Iwińskiego / SLD/ dotycząca audycji „Sejmograf „ - zarzut manipulacji.
- 5) Skarga posłanki Barbary Labudy /UW/ - dotycząca pominięcia informacji o pracach Parlamentarnej Grupy Kobiet.
- 6) Skarga gen. Wojciecha Jaruzelskiego na nierzetelne informacje w TV i Radiu na temat jego osoby.

- 7) Skarga byłego posła Jarosława Ulatowskiego na nierzetelne informacje w programie „Sprawa dla reportera” red. Elżbiety Jaworowicz.
- 8) Skarga Towarzystwa Belgijskiego na Ośrodek TV w Szczecinie na temat działalności schroniska dla bezdomnych.
- 9) Skarga Stowarzyszenia Białoruskiego „Chatka” dt. działalności red. Anny Sobeckiej w TV Gdańsk.
- 10) Skarga Banku Spółdzielczego Rzemiosła w Poznaniu na nierzetelność informacji podanej w „Wiadomościach” - skarga była zasadna, Rada zwróciła uwagę nadawcy.
- 11) Prośba Wacława Szlanty, przewodniczącego Zarządu Głównego Zjednoczenia Łemków, o ściślejszą współpracę z Telewizyjną Agencją Informacyjną.
- 12) Skarga Jana Jasińskiego, wójta ze Zblewa, na audycję „Sex w Zblewie”, nadaną przez TV Gdańsk - zarzut nieprawdziwych informacji.
- 13) Skarga Stanisława Rajby wójta z Jasienicy na audycję „Sprawa dla reportera” nadanej w ramach Festiwalu Polskiej Twórczości Telewizyjnej - zarzut nierzetelności.
- 14) Skarga Wacława Karasia prezesa Wiejskiego Koła PSL w Chmielowie na nieproporcjonalne traktowanie partii politycznych w TVP.
- 15) Skarga mieszkańców Olsztyna / 150 podpisów / dt. audycji „ Tylko w jedyńce” temat „powszechne uwłaszczenie Polaków” - zarzut nierzetelności .

6.5 Skargi na TVP za obrażanie uczuć religijnych, nadawanie treści o charakterze demoralizującym

- 1) Skarga ks. Antoniego Ponińskiego dt. transmisji „Nocy Kabaretowej” w TVP oraz protest przeciwko demoralizacji młodzieży przez media.
- 2) Skargi / wraz z 350 podpisami / na „Randkę w ciemno” - zarzut stręczycielstwa
- 3) Wielokrotne skargi na audycję „LUZ” - zarzuty o demoralizację.

- 4) Skarga Prawosławnego Kościoła Autokefalicznego w Polsce na treść sztuki T. Słobodzianka „Prorok Ilia”. Skarga poparta przez duchownych i osoby prywatne.
- 5) Skarga Zarządu Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet z Wadowic w sprawie relacji z wydarzeń religijnych dużej wagi.
- 6) Protest Rady Pedagogicznej ze szkoły w Wierzawicach k/Łańcuta przeciwko treściom demoralizującym w telewizyjnych programach dla dzieci i młodzieży.
- 7) Rada ds. Rodziny przy Wojewodzie Gdańskim i Marszałku Sejmiku Samorządowego - zaniepokojenie upowszechnianiem w mediach treści okrutnych, pornograficznych, wulgarnych, a także treści stanowiących instruktaż działań przestępczych.
- 8) Skarga na odcinek serialu „Koty” - wyjątkowo brutalne sceny palenia zwierząt na stosie.

6.6 Korespondencja z Biurem Rzecznika Praw Obywatelskich

Krajowa Rada otrzymała 15 listów od Biura. Dotyczyły one następujących spraw:

- a) sytuacji prawnej sieci POLONIA 1
- b) prośba o wyjaśnienie powodów wyłączenia sieci POLONIA I
- c) korespondencja związana z programem „Mam prawo”.
- d) sprawy związane z zakłóceniami w odbiorze programu telewizyjnego
- e) sprawy związane z przestrojeniem odbiorników telewizyjnych na odbiór w systemie PAL
- f) interwencja związana ze skargą p. Lecha Bienia dt. jego udziału w „Wielkiej Grze”- Rada uprzednio zajęła stanowisko w tej sprawie.

6.7 Korespondencja od osób prywatnych dotyczyła następujących tematów:

- 1) Koszt i warunki techniczne przestrojenia odbiorników na system PAL - 50 listów.
- 2) Zakłócenia odbioru programu telewizyjnego i radiowego - 100 wypowiedzi /podejmowano interwencje/.

- 3) Prośby o umorzenie opłat abonamentowych - 30.
- 4) Sprawy techniczne dt. telewizji kablowej i satelitarnej (spory członków spółdzielni mieszkaniowych z dystrybutorami sieci) - 50 listów.
- 5) Wypowiedzi krytyczne na temat treści programów, złej dykcji, wyglądu prezenterów, życzenia indywidualne odnośnie programów. - 120 listów.
- 6) Subiektywne i stronnicze wypowiedzi na temat programów - 20 listów.
- 7) Sprawy związane z procesem koncesyjnym - 30 listów.
- 8) Listy od osób niepczytalnych , anonimy, inwektywy - 100 listów.

6.8 Stanowiska Krajowej Rady

Krajowa Rada rzadko wypowiadała się w sprawach programowych i w roku sprawozdawczym skorzystała z ustawowego upoważnienia do wezwania nadawcy do zaniechania działań w zakresie tworzenia programów (art. 10 ust. 3) w dwóch przypadkach. W okresie sprawozdawczym Rada - w odpowiedzi na protesty telewidzów - skorzystała jednak z tych uprawnień w dwóch wypadkach. Po przeprowadzeniu określonego regulaminem postępowania wyjaśniającego, Krajowa Rada wydała uchwałę i oświadczenie.

- Oświadczenie KRRiT z dn. 8 czerwca 1994 r. w sprawie spektaklu „Prorok Ilia” (patrz „Załączniki”)

- Uchwała nr 132/94 z dn. 25 sierpnia 1994 r. stwierdzająca naruszenie ustawy w programie „Sprawa dla reportera” emitowanym w dn. 29.03 94 o godz. 20. 30. (patrz „Załączniki”).

Krajowa Rada zajęła także stanowisko w Oświadczeniu z 8 września 1994 r. (patrz „Załączniki”) w sprawie skargi p. Konrada Szolajskiego przeciwko Telewizji Polskiej S.A. o nie wyemitowanie filmu jego autorstwa.

7. UDZIAŁ W PRACACH USTAWODAWCZYCH PARLAMENTU

7.1 Członkowie Krajowej Rady brali aktywny udział w pracach nad nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji - bez zajmowania stanowiska, co do części ustawy dotyczącej trybu powoływania Rady oraz jej organów. Przedstawili szeroki zakres proponowanych zmian zmierzających do usunięcia niektórych usterek ustawy oraz sprecyzowania zapisów dotyczących działalności nadawców i kompetencji Krajowej Rady (por. np. paragrafy 4.2 i 4.3).

Ze względu na szczególny charakter tej nowelizacji, związanej z propozycją Unii Pracy (patrz paragraf 1.8), Krajowa Rada nie wносиła wszystkich propozycji, jakie wynikają z dwuletniego okresu realizowania zapisów ustawy. Można przewidywać konieczność kolejnej nowelizacji ustawy o charakterze merytorycznym, uwzględniającej techniczne, ekonomiczne i inne procesy stale zmieniające sytuację na rynku audiowizualnym.

7.2 Krajowa Rada uczestniczyła w uzgodnieniach międzyresortowych na temat projektu ustawy o łączności oraz ustawy o prawie archiwalnym. Przedstawiła też stanowiska w sprawie projektów uchwał o ochronie tajemnicy państwowej, o prawie autorskim, i o PAP-ie. Jej eksperci uczestniczą w pracach nad poselskimi projektami ustaw o ochronie danych osobowych i dostępie do informacji oraz w pracach sejmowej podkomisji do spraw prawa prasowego.

8. DZIAŁALNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

8.1 Zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji do zadań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji należy m.in. organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą.

Współpraca ta przybiera następujące formy:

- Reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej w organizacjach międzynarodowych;
- Kontakty i współpraca z odpowiednikami KRRiT w innych krajach;
- Udział w kontaktach międzynarodowych w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- Udział w imprezach i współpracy zagranicznej zmierzającej do podniesienia kwalifikacji pracowników Biura Rady oraz stałego uzyskiwania informacji o procesach zachodzących w radiofonii i telewizji na świecie.

8.2 W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych Krajowa Rada reprezentuje Polskę w strukturach Rady Europy zajmujących się uzgadnianiem wspólnej polityki krajów członkowskich w dziedzinie środków audiowizualnych oraz wypracowywaniem norm prawa. Członkowie i eksperci Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji brali w ostatnim okresie udział w pracach następujących ciał Rady Europy:

- 1) Komitet Zarządzający ds. Środków Masowego Przekazu - ciało określające kierunki działania w tej dziedzinie, złożone z przedstawicieli wszystkich krajów członkowskich Rady Europy; w grudniu 1994 r. Przedstawiciel Polski został wybrany do Biura Komitetu, ciała kierującego wszystkimi pracami Komitetu oraz struktur przez niego tworzonych;
Stały Komitet ds. Telewizji Ponadgranicznej - ciało przewidziane Europejską Konwencją ds. Telewizji Ponadgranicznej, powołane do udzielania wykładni Konwencji, interpretowania jej oraz rozstrzygania ewentualnych konfliktów między krajami członkowskimi powstającymi na gruncie stosowania Konwencji;
- 2) Komitet Ekspertów ds. koncentracji i pluralizmu mediów - powołany do analizowania koncentracji kapitału w środkach masowego przekazu (także w skali międzynarodowej) i sugerowania ewentualnych środków zapobiegawczych; polski członek tego Komitetu

przygotował raport o koncentracji mediów i obecności mediów zagranicznych w krajach Europy Środkowej i Wschodniej; w styczniu 1995 r. przedstawiciel Polski został wybrany przewodniczącym tego komitetu;

- 3) Grupa Ekspertów ds. radiofonii i telewizji publicznej - powołana do opracowania zasad, które powinny przyświecać temu sektorowi radia i telewizji (w świetle procesu powstawania tego sektora w krajach Europy Środkowej i Wschodniej);
Grupa ekspertów ds. swobód i praw dziennikarskich, której celem jest ponowna analiza tych swobód i praw w świetle szybkich przemian na rynku medialnym (również w kontekście przemian w Europie Środkowej i Wschodniej);
- 4) Grupa ekspertów prawnych ds. mediów;
- 5) Grupa robocza ds. praw pokrewnych oraz ds. piractwa;
- 6) MEDIALEX, grupa robocza ds. tworzenia bazy danych na temat europejskich regulacji prawnych radiofonii i telewizji.

8.3 W grudniu 1994 r. miała miejsce Konferencja Ministerialna Rady Europy ds. polityki w dziedzinie środków masowego przekazu. Konferencja dokonała podsumowania dotychczasowych prac Rady Europy w tym zakresie i wytyczyła kierunki nowych prac w ciągu najbliższych trzech lat. Obrady poświęcone były omówieniu generalnego tematu: „Środki masowego przekazu w demokratycznym społeczeństwie”. Temat ten omawiano w trzech punktach:

- I. Przyszłość publicznej radiofonii i telewizji (materiał opracowała delegacja Belgii);**
- II. Swobody dziennikarskie i prawa człowieka (materiał opracowała delegacja Austrii);**
- III. Przyjęcie rezolucji.**

W konferencji wzięły udział delegacje 37 państw europejskich oraz przedstawiciele kilku organizacji międzynarodowych. Ze strony Rzeczypospolitej Polskiej w delegacji wzięli udział: wiceminister Kultury i Sztuki p. Waław Janas - przewodniczący delegacji, członkowie (członkowie i eksperci Krajowej Rady oraz przedstawiciel MSZ.).

Konferencja po dyskusji oraz licznych zgłoszonych przez poszczególne delegacje wnioskach przyjęła jako dokumenty końcowe:

1. **Deklarację o mediach w demokratycznym społeczeństwie.** Zakłada ona plan pracy na forum Rady Europy wynikający z przyjętych rezolucji. Przewiduje też poparcie dla rozwoju demokratycznej struktury mediów w państwach Europy Środkowo-Wschodniej.
2. **Plan Akcji** w podkomitetach i grupach roboczych „Komitetu Sterującego Mass Mediami” Rady Europy, dla rozpoznania sytuacji na tym polu w demokratycznych społeczeństwach, już przyjęty przez Komitet Ministrów Rady Europy. (W przeddzień konferencji odbyło się w Pradze zebranie „Komitetu Sterującego Mass Mediami”, na którym delegat Polski, Bolesław Sulik, wybrany został do sześciuosobowego Biura Komitetu, organu wykonawczego tego ciała, na okres dwóch lat).
3. **Rezolucję nr 1** o przyszłości publicznej radiofonii i telewizji (m. in. zobowiązuje ona do utrzymywania i rozwoju silnego sektora publicznej radiofonii i telewizji).
4. **Rezolucję nr 2** o dziennikarskich swobodach i prawach człowieka (m.in. rekomendacja zapewnienia dostępu dziennikarzy do informacji posiadanej przez ośrodki władzy państwowej

oraz ochronę poufności informacji uzyskanej z innych źródeł).

5. **Rezolucję nr 3** o przyjęciu zaproszenia rządu Grecji do odbycia V Konferencji w 1997 roku w Salonikach.
6. **Oświadczenie** o naruszaniu swobód dziennikarskich.

8.4 Wkład Polski w prace Rady Europy w dziedzinie komunikowania masowego jest **wysoko oceniany**. Wśród krajów naszego regionu, Polska jest **wiodącym krajem** jeżeli chodzi o reprezentowanie interesów krajów Europy Środkowej i Wschodniej w Radzie Europy w tym zakresie. Sprzyja temu aktywność przedstawicieli Polski, jak również konferencja **"Demokratyzacja mediów w Europie Środkowej i Wschodniej a integracja europejska w dziedzinie komunikowania masowego"**, zorganizowana przez KRRiT (a współfinansowana przez Radę Europy, Fundację Batorego i Polski Komitet ds. UNESCO) dla krajów członkowskich Rady Europy w czerwcu 1994 r. (publikacja zawierająca referaty i sprawozdanie z dyskusji podczas tej konferencji została rozdana uczestnikom konferencji praskiej). Doprowadziło to m.in. do reorientacji i zmiany rozłożenia akcentów w podejściu Rady Europy i szerszego uwzględnienia problemów i potrzeb krajów Europy Środkowej i Wschodniej. Efektem tego było m.in. powołanie nowego komitetu ekspertów do spraw mediów w perspektywie paneuropejskiej.

8.5 Krajowa Rada uczestniczy w pracach Komitetu Stowarzyszenia Polska-Unia Europejska oraz w innych pracach przygotowujących wstąpienie Polski do Unii Europejskiej. Szczególne znaczenie pod tym względem będzie miał rozwój europejskiego przemysłu filmowego i telewizyjnego oraz europejskiej produkcji programowej. Ważną formą uczestnictwa Polski w pracach Unii Europejskiej będzie przystąpienie do MEDIA PROGRAMME, przedsięwzięcia służącego wspieraniu produkcji i dystrybucji dzieł audiowizualnych oraz uczestnictwo w pracach nad nowelizacją dyrektywy „Telewizja bez granic” i w tworzeniu polityki UE w takich dziedzinach jak koncentracja kapitału w mediach.

8.6 Trwają prace związane z przejęciem przez Krajową Radę, na wniosek przewodniczącego Komitetu ds. Kinematografii, opieki nad polskim uczestnictwem w Eurece Audiowizualnej, organizacji europejskiej wspierającej współpracę w produkcji dzieł audiowizualnych. W konsekwencji rotacji przewodnictwa w Eurece Audiowizualnej, następnym jej przewodniczącym ma być przedstawiciel Polski. Stworzy to jeszcze jedną okazję pogłębienia uczestnictwa Polski w strukturach europejskich oraz uczestnictwa w wypracowywaniu strategii europejskiej w dziedzinie audiowizualnej.

8.7 Krajowa Rada ma dobrą współpracę z odpowiednimi organami we Francji (CSA), Niemczech, Wielkiej Brytanii, Czechach, Rumunii i innych krajach. Przewidziane jest zorganizowanie, przy wsparciu Rady Europy, konferencji organów państwowych właściwych w sprawach radiofonii i telewizji z krajów Europy Środkowej i Wschodniej.

8.8 Członkowie, eksperci i pracownicy Krajowej Rady uczestniczą w licznych imprezach międzynarodowych i szkoleniach (organizowanych np. przez Radę Europy, Brytyjskie Stowarzyszenie ds. Europy Centralnej i Wschodniej, w niedalekiej przyszłości przez rząd kanadyjski), co pozwala podnieść kwalifikacje i podtrzymywać kontakty niezbędne w działalności KRRiT.

9. BUDŻET KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W 1994 R.

9.1 Projekt dochodów i wydatków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na 1994 rok został opracowany w 1993 r., kiedy to Biuro KRRiT było jeszcze w formie organizacji, co powodowało duże trudności w planowaniu. Ostateczny plan wydatków budżetowych uchwalony przez Sejm wyniósł 65 620 mln zł.

Do wysokości tej kwoty trzeba było dostosować zatrudnienie, fundusz wynagrodzeń jak i zmniejszyć środki na wydatki rzeczowe.

Po uchwaleniu Ustawy Budżetowej, zgodnie z postanowieniem zawartym w art. 36 Ustawy z dnia 5.01.91 r. - Prawo Budżetowe, został opracowany w drugim kwartale szczegółowy układ wykonawczy dochodów i wydatków, w którym dokonano zmian w kwotach planowanych w poszczególnych paragrafach. Ponieważ została wynajęta siedziba przy Skwerze Ks. St. Wyszyńskiego zmniejszono kwotę na inwestycje, zmniejszono także planowaną kwotę na podróże zagraniczne, opłaty za energię oraz usługi niematerialne zwiększając planowane kwoty wydatków na materiały, wyposażenie i usługi materialne.

Realizacja budżetu była analizowana kwartalnie i w ciągu roku plan wydatków ulegał zmianom. Najpoważniejszych zmian w budżecie dokonano po analizie wydatków za III kwartały 1993 r.

9.2 W roku 1994 r. **dochody budżetowe** KRRiT wyniosły 144 276,4 mln zł, co stanowi 72% planowanych wpływów.

Niewykonanie planu dochodów, wynika z faktu, że pierwszy etap procesu koncesyjnego, którego zakończenie planowano w czerwcu 1994 r., praktycznie trwał do 1 marca 1995 r. Krajowa Rada nie rozdzieliła wszystkich częstotliwości, którymi dysponowała i przyznała mniej koncesji niż zakładano. Ponadto Krajowa Rada udzieliła obniżek opłat koncesyjnych niektórym nadawcom.

W trzecim kwartale przedstawiono szczegółową analizę uzyskanych dochodów, do dłużników zostały wysłane wezwania do zapłaty wraz z odcinkami. Stan zadłużenia nadawców przedstawia tabela stanowiąca załącznik nr 2.

Oprócz opłat za koncesje uzyskano również dochody ze sprzedaży składników majątkowych.

Realizacja dochodów przedstawia się następująco:

w mln zł

Treść	Plan	Wykonanie
Ogółem	200 000	144 276,4
§43 Wpływy ze sprzedaży samochodów i kserokopiarki		447,5
§64 Wpływy za koncesje		143 796,0
§77 Różne dochody z lat ubiegłych		19,2
§81 Odsetki		13,7

9.3 Stan zatrudnienia na 31 grudnia 1994 r. przedstawiał się następująco:

A) członkowie KRRiT	-	9 etatów
B) Biuro KRRiT	-	108,25 etatu
w tym:		
1) Zespół Ekspertów	-	5,25 etatu
2) Departament Ogólny	-	37,25 etatu
3) Departament Programowy	-	11,00 etatów
4) Departament Techniki	-	12,00 etatów
5) Departament Prawno-Organ.	-	7,00 etatów
6) Departament Reklamy	-	6,00 etatów
7) Departament Ekon.-Finans.	-	17,25 etatu
8) Stanowisko ds kontroli	-	1,00 etat
9) Asystenci	-	10,00 etatów
C) RAZEM	-	117,25 etatu

Plan na 1994 rok zakładał zatrudnienie średnioroczne w wysokości 146 etatów przy zatrudnieniu na dzień 31 grudnia 160 osób. Zatrudnienie średnioroczne wynosiło w ubiegłym roku 109 etatów. Na dzień 31 grudnia pracowało w KRRiT 120 osób.

W ciągu roku z KRRiT odeszło 14 osób a zatrudniono 48.

9.4 Wydatki budżetowe za 1994 rok przedstawia poniższa tabela.

w tys. „starych złotych”

Wyszczególnienie	PLAN na 1994 r.		Wykonanie 1994 r.	%	
	w ustawie budżetowej	po zmianach		4:2	4:3
1	2	3	4	5	6
Zatrudnienie średnioroczne	152	146	109	72	75
§11 Wynagrodzenia osobowe	19 370 000	18 836 000	15 569 806	80	83
§13 Honoraria	50 000	50 000	-	-	-
§17 Zakładowy Fundusz Nagród	200 000	192 206	192 206	96	100
§21 Nagrody i wydatki osobowe nie zaliczane do wynagrodzenia	50 000	5 000	5 000	10	100
§22 Świadczenia społeczne	30 000	14 746	12 000	40	81
§ 28 Podróże służbowe krajowe	1 260 000	960 000	510 253	40	53
§29 Podróże służbowe zagraniczne	2 300 000	1 300 000	821 185	36	63
§31 Materiały i wyposażenie	7 730 000	9 194 000	7 444 970	96	81

1	2	3	4	5	6
§35 Energia	750 000	250 000	170 513	23	68
§36 Usługi materialne	3 850 000	7 307 000	6 258 631	163	86
§37 Usługi niematerialne	9 312 000	8 621 000	6 430 498	69	75
§39 Kary i odsetki	-	154	154	-	100
§40 Różne opłaty i składki	690 000	690 000	646 592	93	93
§41 Składki na ZUS	8 604 000	8 469 000	6 430 498	75	76
§42 Składki na Fundusz Pracy	574 000	558 000	454 291	79	81
§43 Odpisy na Zakładowy Fundusz Socjalny	206 000	213 794	183 478	89	86
§44 Opłaty na świadczenia zdrowotne	-	60 100	60 099	100	100
§67 Opłaty na rzecz gmin	60 000	79 000	78 685	131	100
§72 Dotacje na inwestycje	9 824 000	8 060 000	7 144 618	73	89
w tym:					
- delegatury	260 000	260 000	-	-	-
§84 Fundusz dyspozycyjny	700 000	700 000	699 390	100	100
RAZEM ROZDZ.9911	65 310 000	65 310 000	53 457 331	82	82
ROZDZ. 9995 - RÓŻNA DZIAŁALNOŚĆ	310 000	310 000	186 086	60	60
OGÓLEM	65 620 000	65 620 000			

Wydatki budżetowe za 1994 rok wyniosły 53 643 mln zł co stanowi 82% planowanego budżetu. Wykonanie planu wydatków budżetowych w 80 procentach wynika przede wszystkim z niezrealizowania niektórych zadań (uruchomienie delegatur terenowych, mniejsza od zaplanowanej liczba wyjazdów zagranicznych).

10. STRATEGICZNE WYZWANIA PRZYSZŁOŚCI

10.1 Na obecnym, **bardzo wczesnym**, etapie rozwoju nowoczesnego, zdemonopolizowanego systemu radiofonii i telewizji w Polsce nie ujawniły się jeszcze wszystkie uwarunkowania i procesy techniczne oraz rynkowe, które w innych krajach powodują nieustanne głębokie przemiany elektronicznych środków przekazu, wymuszając proces ciągłej rewizji polityki państwa oraz uaktualniania przepisów prawa w tej dziedzinie. Zadaniem Krajowej Rady - określonym m.in. w art.6 ust.2 pkt 8 u.r.t. - jest ciągła analiza tych procesów i projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów, polityki państwa w taki sposób, by w pełni wykorzystać możliwości wynikające z tych zjawisk.

Radiofonia

10.2 Zapewnienie odpowiedniej jakości dźwięku było zagadnieniem najwyższej wagi od momentu wprowadzenia radiofonii. W zakresie fal długich, średnich i krótkich nie można zapewnić dobrej jakości odbioru nie tylko ze względu na małą szerokość pasma, ale przede wszystkim z powodu dużej zmienności w czasie warunków propagacji fal. Lepszą jakość odbioru, zarówno w wersji monofonicznej jak i dla stereofonii, zapewnia radiofonia na falach ultrakrótkich, jednakże klasyczny już sposób nadawania w tym zakresie nie spełnia wymagań stawianych obecnie radiofonii - chodzi tu nie tylko o jakość odbioru, ale także o liczbę możliwych do nadawania programów radiowych, przy zapewnieniu jak największego zasięgu.

W Polsce wykorzystywane są obecnie dla radiofonii dwa zakresy fal ultrakrótkich: 66-74 MHz (do 2005r. - zgodnie z umowami międzynarodowymi) oraz 87,5 - 108 MHz . W tym drugim zakresie powstają na mocy koncesji przydzielanych przez Krajową Radę ogólnokrajowe sieci prywatne, oparte w znacznej mierze na stacjach dużej mocy. Do tego też zakresu przenoszą się stopniowo radiostacje publiczne, dla których KRRiT zarezerwowała odpowiednie częstotliwości. Zadaniem Krajowej Rady jest teraz promowanie tego nowego rynku, między innymi przez zachęcanie krajowych wytwórców do produkcji tanich odbiorników dla wyższego zakresu UKF FM.

10.3 Wyższą niż w przypadku klasycznej, analogowej radiofonii UKF FM jakość odbioru stereofonicznych programów radiowych, przy wykorzystaniu fal ultrakrótkich, można uzyskać przy zastosowaniu **techniki cyfrowej**. Poza zasadniczą poprawą jakości odbioru system radiofonii cyfrowej umożliwia nadawanie większej liczby programów przy takiej samej

szerokości dostępnego zakresu częstotliwości - wprowadzając ten system można byłoby więc zaspokoić wszystkie zgłoszone potrzeby potencjalnych nadawców, zwłaszcza w dużych miastach.

10.4 W ciągu ostatnich kilku lat zintensyfikowały się bardzo prace związane z wprowadzeniem w Europie **naziemnej radiofonii cyfrowej T-DAB**, prowadzone pod nadzorem EBU i Europejskiej Konferencji Administracji Poczty i Telekomunikacji CEPT. W ostatnim posiedzeniu Zespołu Projektowego CEPT (Warszawa, 21-24 lutego b.r.) oprócz stałych uczestników z Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej brali udział również przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Niektóre kraje członkowskie CEPT rozpoczęły już emisję cyfrowych programów, brak jest jeszcze na rynkach nowych odbiorników przystosowanych do odbioru radiofonii cyfrowej. Większość krajów planuje wprowadzenie T-DAB w zakresie 222-230 MHz, ale w Polsce zakres ten jest intensywnie wykorzystywany do nadawania programu telewizji publicznej (kanał 12). Z tego względu zdecydowano się na podział terytorium kraju na 7 regionów i przyporządkowanie każdemu z nich odpowiedniego zakresu częstotliwości. Taka koncepcja jest wytyczną dla KRRiT przy przyznawaniu kolejnych koncesji, zwłaszcza że eksperymentalne emisje radiofonii cyfrowej mają rozpocząć się jeszcze w tym roku.

10.5 Fale średnie - trwają analizy co do dalszego wykorzystania. Wobec wysokich kosztów eksploatacji nadajników, poszukuje się nowych rozwiązań ekonomicznych.

Telewizja

10.6 Postęp techniczny w telewizji to coraz częstsze zmiany technologii, formatów i standardów. Ze względu na pojawiające się co 4-5 lat zupełnie nowe generacje urządzeń nie do uniknięcia jest obecnie w procesach produkcji programów telewizyjnych koegzystencja różnych technologii i różnych generacji sprzętu.

W telewizji polskiej począwszy od bieżącego roku obserwuje się stopniowe wycofywanie się z konwencjonalnej techniki analogowej - nowe lub zmodernizowane studia i wozy transmisyjne pracować będą w **technice cyfrowej, z możliwością produkcji szerokoformatowych programów**. Nowa technologia zapisu sygnału telewizyjnego w postaci cyfrowej na dyskach wkracza do zespołów montażowych, zapewniając szybkość operacyjną znacznie większą niż przy tradycyjnym montażu na taśmie magnetowidowej, jak również możliwość wielokrotnego kopiowania bez pogorszenia jakości. Powstają zespoły grafiki komputerowej, które będą zapleczem dla przyszłych studiów wirtualnych.

10.7 Technika cyfrowa szybko opanowuje produkcję telewizyjną, natomiast na emisję programów w systemie cyfrowym trzeba będzie jeszcze poczekać kilka lat. W Europie 130 organizacji pracuje wspólnie w ramach programu DVB /Digital Video Broadcasting/ nad systemem europejskiej telewizji cyfrowej, ale system ten ma być z początku wprowadzony dla transmisji satelitarnych i kablowych, a dopiero po 1997 r. do sieci naziemnych. Brak jest jeszcze zupełnie rynku dla telewizji cyfrowej, który tworzyć będą odbiorniki multistandardowe z szerokim ekranem, umożliwiające odbiór programów nadawanych w postaci zarówno cyfrowej jak i analogowej.

W tej sytuacji coraz więcej europejskich sieci i stacji telewizyjnych dla uatrakcyjnienia swej oferty programowej podejmuje decyzję o rozpoczęciu emisji w systemie ulepszonej telewizji z formatem obrazu 16:9 - przede wszystkim w systemie PALplus, który może być odbierany na konwencjonalnych telewizorach z ekranem 4:3 /występują wówczas czarne pasy na górze i na

dole obrazu - tzw. letter-box/. Programy szerokoformatowej telewizji, której rozwój wspierany jest finansowo przez Komisję Europejską w ramach tzw. Action Plan, emitowane są obecnie w Europie w 8 państwach przez ponad 20 nadawców - drogą naziemną, satelitarną i kablową.

10.8 W Polsce zasadniczym problemem najbliższych lat będzie **rozbudowa i modernizacja naziemnej bazy nadawczej** - tą drogą przede wszystkim docierają programy telewizyjne do polskich domów. Dla potrzeb telewizji publicznej Krajowa Rada przydzieli szereg nowych kanałów dla likwidacji luk w pokryciu kraju programami TVP1 i TVP2. Jeszcze w tym roku mają zostać opracowane założenia techniczno-ekonomiczne modernizacji sieci dystrybucji obu tych programów - zastąpienie starych łączy mikrofalowych cyfrowym, satelitarnym systemem rozsiewczym lub budowa sieci światłowodowych. Transformacja obecnych analogowych torów przesyłowych w kanały cyfrowe umożliwi polskim nadawcom telewizyjnym uczestnictwo w powstającym rynku różnorodnych usług telekomunikacyjnych.

Telewizja kablowa

10.9 Rynek telewizji kablowej można podzielić na następujące sektory:

- operatorów sieci telewizji kablowej;
- dystrybutorów urządzeń i podzespołów do budowy sieci;
- producentów podzespołów i urządzeń służących do budowy sieci;
- firmy reprezentujące interesy właścicieli programów telewizyjnych związane z ustawą o prawach autorskich;
- firmy dystrybucyjne, produkcyjne i handlowe oferujące sieciom kablowym programy (w zestawach lub pojedynczo).

Szacuje się, że w Polsce działa obecnie około 1000 sieci kablowych, z czego wiele powstało w oparciu o instalacje zbiorowego odbioru (AZART), przez co nie spełnia wymogów technicznych stawianych prawdziwej telewizji kablowej.

Sieci kablowe zaczęły powstawać przed uchwaleniem ustawy o łączności, o radiofonii i telewizji oraz o prawie autorskim. Zwiększone wymagania techniczne, prawne i finansowe, co znacznie podwyższa koszty i wymaga nakładów na unowocześnienie sieci, płacenie praw autorskich itp, powoduje, że w niektórych przypadkach właściciele porzucają założone przez siebie proste systemy anten zbiorczych. Są one na ogół przejmowane przez bardziej rozwinięte systemy. Mimo burzliwego rozwoju i osiągnięcia znacznego zasięgu, telewizja kablowa jest w Polsce właściwie **na początku drogi wiodącej do pełnego profesjonalizmu i właściwego poziomu technicznego oraz spełnienia wszystkich wymogów prawnych.**

10.10 Od początku swego rozwoju technika kablowa i satelitarna była całkowicie oparta na sprzęcie importowanym. W interesie Państwa byłoby zaktywizowanie polskich producentów w dziedzinie elektroniki. Polska stoi u progu inwazji nowych technologii takich jak: systemy kodowania, wprowadzenie techniki światłowodowej oraz techniki cyfrowej, włączenie usług telekomunikacyjnych do sieci kablowych. Inwestycje w skali kraju w technikę stosowaną w sieciach kablowych stanowią niebagatelne kwoty. Z uwagi na słabą organizację dużych producentów oraz małe możliwości kapitałowe małych przedsiębiorstw produkcyjnych należy się spodziewać, że polski przemysł nie będzie uczestniczył w modernizacji sieci kablowych.

10.11 Systemy kodowania stosowane w telewizji płatnej oraz systemy zarządzania abonamentem są często związane z nadawcami programów kodowanych. Prowadzi to do uzależnienia znacznej części rynku telewizyjnego. Stąd podstawowym celem obecnych działań

operatorów sieci kablowych jest wprowadzenie własnych systemów zarządzania abonamentem w celu zapobieżenia koncentracji rynku telewizji płatnej w rękach nadawców tych programów.

10.12 Przyszłość sieci kablowych zależy od wzbogacenia usług oferowanych w sieciach. Swego rodzaju motorem napędowym jest wprowadzenie usług telefonicznych. Operatorzy w Polsce nie są do tego przygotowani ani organizacyjnie, ani kapitałowo. Polskim rynkiem sieci kablowych zainteresowane są największe koncerny zagraniczne. Polityka Państwa powinna zmierzać do wtopienia napływającego kapitału w obecną strukturę rynku. Zagrożeniem może być całkowite przejęcie kontroli przez obcy kapitał i ekstensywne eksploatowanie polskiego rynku. Nie należy jednak prowadzić działań zniechęcających do inwestycji w Polsce, aby nie przenieść głównego punktu zainteresowań kapitału zagranicznego na inne kraje europejskie.

10.13 Postępująca integracja technik telekomunikacyjnych, informatycznych i radiowo-telewizyjnych prowadzi do powstania tzw. **information superhighway (infostrada)**, czyli sieci **ISDN (Integrated Services Digital Network** - sieć cyfrowa z integracją usług). Podstawą rozwoju tych sieci będą szerokopasmowe sieci światłowodowe (czyli dzisiejsza telewizja kablowa), czemu muszą towarzyszyć:

- skuteczne metody cyfryzacji i kompresji obrazu i dźwięku oraz wszelkich innych sygnałów); odpowiednio pojemne i szybkie urządzenia przechowujące i udostępniające informacje multimedialne (serwery);
- łącza umożliwiające uzyskanie właściwej szybkości transmisji i obejmujące swym zasięgiem jak
- najszersze grono użytkowników;
- przyjazne i niedroge urządzenia końcowe dla odbiorców.

To multimedialne rozpowszechnianie, zapewniające możliwość zaspokojenia rosnącego zapotrzebowania konsumentów na nowe formy informacji i rozrywki, jest obecnie przedmiotem ogromnego zainteresowania nadawców na całym świecie. W ogromnym tempie budowane są tzw. autostrady informacyjne - nowoczesna infrastruktura telekomunikacyjna oparta w znacznym stopniu na instalacjach światłowodowych o ogromnej przepustowości, doprowadzanych do domów użytkowników sieci. Systemy te mają być wykorzystywane zarówno dla przekazywania obecnie realizowanych usług telekomunikacyjnych, jak również dla ewolucyjnego wprowadzania usług nowego typu - o charakterze interaktywnym i coraz bardziej zindywidualizowanym jak np. programy i filmy na zamówienie /VOD - Video On Demand/, wideokonferencje, gry, domowe zakupy, operacje bankowe itp. Takie systemy wprowadzane są już w wielu krajach europejskich, które dostrzegły w rozwoju nowoczesnej telekomunikacji ogromną szansę wzrostu gospodarczego i wiele nowych miejsc pracy.